శ్రీ పూండి స్వామి వారి దివ్య చరిత్ర

సేకరణ : శ్రీ పెసల సుబ్బరామయ్య

శ్రీ పూండి స్వామివారి దివ్య చరిత్ర

సర్వ స్వామ్యములు - సాయి మాస్టర్ సేవా ట్రస్ట్ వారివి.
2025 సం|| - **500** కాపీలు

కాపీల కొరకు:
శ్రీ సాయి మాష్టర్ సేవా ట్రస్ట్
గొలగమూడి **(PO)**
నెల్లూరు జిల్లా - **524321**
వెల : **10/-**

ఈ గ్రంధము శ్రీ శివకాంతన్‌గారి సౌజన్యముతో వారి తమిళ గ్రంధము నుండి సేకరించబడినది.

ముందుమాట

నేను దర్శించిన మహాత్ములందరిలో శ్రీ పూండి స్వామివారి వలె తమకొక దేహమున్నదన్న విషయమే పట్టనివారు లేరు. వారంతా దేహభ్రాంతిని అతిక్రమించారు కానీ అప్పుడప్పుడూ మన శరీర పరిమితికి దిగి వచ్చి వ్యక్తులను గుర్తించి వారితో వ్యవహరించేవారు. కానీ శ్రీ పూండి స్వామివారు అలా వ్యక్తులతో వ్యవహరించడం, వారిని ఫలానా వారని గుర్తించడం చాలా అరుదుగా ఉండేది. ఈ మహనీయుని నుండి దివ్యానుభవాలు పొందిన భక్తులు కోకొల్లలుగా ఉండినా ఎక్కువ మంది తమ అనుభవాలు చెప్పేందుకు నిరాకరించారు. అనుభవాలు చెప్పిన కొద్దిమంది కూడ వారి పేర్లు చెప్పేందుకు నిరాకరించారు. గనుక కొద్ది అనుభవాలు మాత్రమే సేకరించగలిగానని వ్రాశారు తమిళ రచయిత శ్రీ శివకాంతన్‌గారు. మహా సముద్రమువంటి వారి లీలా తరంగిణి నుండి మనకు లభించిన చిన్న నీటి బొట్టు వంటి ఈ చిన్న పుస్తకాన్ని చదివి ఆ మహనీయునకు నివాళులర్పిద్దాం.

శ్రీ వారి పాదరేణువు

పూండికి వెళ్ళే మార్గము

పూండి తమిళనాడులోని గ్రామం

1. తిరువణ్ణామలై నుండి పూండికి బస్సులున్నాయి.
2. తిరుపతి నుండి తిరువణ్ణామలై వెళ్ళే బస్సు ఎక్కి కలశపాకంలో దిగి పూండి వెళ్ళే బస్సు ఎక్కాలి. లేక కలశపాకం నుండి రెండు కి.మీ. నడవాలి.

గురుస్తుతి

నిర్గుణం, నిష్కళం, నిత్యం, నిర్వికల్పం, నిరంజనం అయిన ఆ పరమాత్మే భక్త సంరక్షణ కొరకు సగుణ సాకారంలో అనేక చోట్ల సద్గురు మూర్తులుగా అవతరించి తమ అవతార కార్యాలను కొనసాగిస్తారు. వీరికి జాతి, కుల, మత భేదాలుండవు. ప్రపంచములోని సర్వ జీవులూ వారే గనుక వారు మతాతీతులుగా ఉండడం చూస్తాము. శ్రీ పూండి స్వామివారిని అన్ని మతముల భక్తులు సేవించేవారు.

ఈ మహనీయుని దర్శించి సేవించిన మా గురుదేవులు పూజ్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారు అనేకమంది భక్తులను శ్రీ పూండి స్వామివారి దర్శనార్థం పంపేవారు. కొందరిని వారి దగ్గర నలభై రోజులు దీక్ష చేయమనేవారు. నేనెప్పుడు వారి దర్శనార్థం వెళ్తానన్నా ఇప్పుడు వద్దు, ఆ ప్రాంతానికి పనిమీద వెళ్ళినప్పుడు పొమ్మనేవారు. నేనొకప్పుడు పదవ తరగతి పరీక్ష పేపర్లు దిద్దేందుకు చిత్తూరు వెళ్ళాను. అక్కడనుండి శ్రీ పూండి స్వామివారి దర్శనార్థం వెళ్ళాను. శ్రీ స్వామివారి చేతిలో భక్తులు పెట్టిన డబ్బును పిల్లలు పెరుక్కొని వెళ్ళేవారు. వాళ్ళలా తీసుకపోకుండా చూచేందుకు అక్కడొక గుమస్తాను నియమించియున్నారు. నాకు ధ్యానం సరిగా కుదరడం లేదని - ధ్యానం కుదిరేటట్లుగా అనుగ్రహించమని ఆ గుమస్తా ద్వారా వాళ్ళ భాషలో చెప్పించాను. అందుకు శ్రీ స్వామివారు మరలా రమ్మని చెప్పారు. తెల్లవారి పూండి నుండి వచ్చేశాను. మరుసటి సంవత్సరము కూడా పేపర్లు దిద్దేందుకు చిత్తూరు వెళ్ళాను. ఇప్పుడు మరలా శ్రీ స్వామివారిని దర్శించాను.

ఇప్పుడు కూడా ఆ గుమస్తా ద్వారా నాకు ధ్యానం సరిగా కుదరడం లేదని పోయిన సంవత్సరం వస్తే మరలా రమ్మన్నారని శ్రీ స్వామివారికి విన్నవించాను. అందుకు శ్రీ స్వామివారు "బాగుంటుంది పో" అనే ఒక్కమాట అన్నారు. తెల్లవారి అక్కడ నుండి ఇంటికి వచ్చేశాను. గురుదేవులైన

శ్రీ భరద్వాజగారు "భగవంతుడు నిజంగా మన నుంచి కోరేది మన కాలము, మనస్సు. సాధ్యమైనంత సేపు వాటిని భగవంతునికివ్వు" అని చెప్పేవారు. నిత్యం ఉదయం 6 గంటల నుండి 9 గంటల వరకు పటాల దగ్గర కూర్చుంటాను తప్ప, ధ్యానం సరిగా కుదిరేదిలేదు. ఇంకా **8 గం30నిమషేలానా** , ఇంకా **8 గం 34నిమషేలానా** అని ఎప్పుడెప్పుడు 9 గంటలు అయితే లేచిపోదామా అని ఎదురుచూచేవాడిని. శ్రీ పూండి స్వామివారి నుండి వచ్చాక మరు రోజు నుండి ఊహాతీతంగా ధ్యానం కుదరసాగింది. 9 గంటల 45 నిమిషాలు అయినా బాహ్యప్రపంచమే తెలిసేది కాదు. 10 గంటలకు స్కూలుకు పోవాలి గనుక ఇంట్లో వాళ్ళు తలుపు తట్టి గోలచేస్తే లేచేవాడ్ని. ఆ మహనీయుని నోటినుండి వచ్చిన ఒక్క మాట వల్ల మూడు సంవత్సరముల నుండి నా ప్రయత్నముతో అలవిగాని ధ్యానం ఎంతో గాఢంగా కుదిరేటట్లు చేసింది. ఈ ఒక్క అనుభవముతో ఆ మహనీయుని ఎడల నా పూజ్య భావము ఎంతో తీవ్రం కావొచ్చింది. అందుకే ఈ చిన్న పుస్తకం ద్వారా లోకానికి వారి గురించి చెప్ప సంకల్పించాను. ఈ మహనీయుని గొప్పతనం గురించి వ్రాయడం నాలాంటి అల్పునకు సాధ్యము కాదు. కానీ వ్రాసినంత సేపైనా నా మనస్సు నిశ్చలంగా వారి దివ్య పాదముల చెంత ఉండగలదనే ఆశతో వ్రాస్తున్నాను. పాఠకుల మనస్సు కూడా అలాగే వారి దివ్య పాదముల చెంత ఉండాలని కోరుతాను.

శ్రీ స్వామివారిలో నేను దర్శించిన వింతలు:

1. శ్రీ స్వామివారు మద్రాసు రాష్ట్రములోని తిరుమణ్ణామలై జిల్లాలోని పూండి అనే గ్రామములో ఒక పెంకుటింటి వరండాలో కూర్చొని యుండేవారు. శ్రీ భరద్వాజ మాస్టర్‌గారు చెప్పేవారు

"శ్రీ స్వామివారు తాను కూర్చున్న తావునుండి ఏ అవసరార్థము పన్నెండు సంవత్సరాలు ప్రక్కకు జరిగి ఎరుగరు" భక్తులే వారి చంకలలో చేతులు వేసి లేపి ప్రక్కన కూర్చోబెట్టి, అప్పటివరకు ఉన్న పరుపులు తీసేసి ఎండలో ఆరబెట్టి మరొక జత పరుపులు వేసేవారు. ఒక పరుపు పరిచేవారు.

మరొక దాన్ని చుట్టి వారి వెనుక ఆనుకునేందుకని పెట్టేవారు. మల మూత్ర విసర్జనకు కూడా లేచేవారు కాదు. ఆహారము ఎంత తింటారో, ఎంత మల విసర్జన చేస్తారో అనే విషయం శ్రీ స్వామివారి సేవకంకితమైయున్న సేవకునకే తెలుస్తుంది. నిత్యం ఆ సేవకుడే ఆ పరుపు ముసుగులను(కవరు), శ్రీ స్వామిపై కప్పిన ఉత్తరీయాన్ని తీసుకువెళ్ళి పూండి నదిలో ఉతికి ఎండబెట్టి తెచ్చేవారు.

2. తనకొక శరీరం ఉన్నది అనే భ్రాంతే వారికి ఉండేది కాదు. ఒక భక్తుడు వచ్చి క్రిష్ణముడి వేసి ఆ ముడికి పూలు చుట్టి నామం పెట్టి పోతాడు. వారు వెళ్ళినాక మరొక భక్తుడు వచ్చి క్రిష్ణముడి విప్పి, నామం తుడిపేసి ఈశ్వరునకు చుట్టినట్లు వెంట్రుకలు చుట్టి విభూతి రేఖలు ముఖాన, చేతులకు, ఛాతీ మీద తీస్తాడు. ఇలాగే అనేకులు అనేక విధాలైన అలంకారాలు చేస్తే దేనినీ వద్దనరు. దేనినీ కావాలని కోరరు. బొమ్మలాగా కూర్చొని ఉంటారు.

3. బొటనవేలు - చూపుడువేలు మధ్యన భక్తులు కరెన్సీ (డబ్బు) కాగితాలు ఉంచేవారు. వారలాగే పట్టుకొని ఉంటారు. మరొకరు వచ్చి అవి తీసుకపోతున్నా ఏమీ అనరు.

4. పిల్లి ఇంటి దూలం మీద నుండి శ్రీ స్వామివారి భుజంపై దూకి కూర్చుంటుంది. దానిని వారేమీ అనరు. భుజం మీద నుండి దూలం మీదకు దూకుతుంది. అప్పుడూ ఏమీ అనరు.

5. ఈ పిల్లి శ్రీ స్వామివారికి కప్పిన ఉత్తరీయాన్ని తన గోళ్ళతో ప్రక్కకు తోసేస్తుంది. ఎంత చలైనా అలాగే కూర్చోనుంటారు. వంటిమీద ఒక్క దారం పోగైనా ఉండదు. ఒక రాత్రివేళ మూత్ర విసర్జనకు లేచిన నేను శ్రీ స్వామివారిని చూడాలని గోతాము పట్టలతో వేసిన కర్టెను రంధ్రముల ద్వారా చూచి ఆశ్చర్యపోయాను. ప్యాంటు, డ్రాయరు, బనియను, షర్టు, చలి చొక్కా, దుప్పటి, తలకు ఉలన్ మఫ్లరు వేసియున్న నేను చలికి వణికిపోతూ ముడుక్కుపోయాను. కానీ శ్రీ స్వామివారు తన కండ్లు స్పష్టంగా తెరిచి, చూపు ఎక్కడో లయించి చూస్తున్నారు. వారి భుజము పై పిల్లి ఉంది. శరీరం పై ఒక్క

ఆచ్ఛాదన లేదు. దిగంబరంగా చక్కగా కూర్చొనియున్నారు. వారికి శరీరము ఉందనే భ్రాంతే లేదు. అందుకే అలా ఉండగలిగారు.

6. శ్రీ స్వామివారు ఆ ఇంటి వరండాలో వదలకుండా కూర్చోసాగినాక ఆ ఇంటివారు ఆ ఇంటిని శ్రీ స్వామివారికి వదలి మరొక ఇంటిలోకి కాపురం మార్చారు. శ్రీ స్వామివారికి భక్తులు సమర్పించిన పూలు, అరటిపండ్లు, మామిడి పండ్లు, ద్రాక్ష లాంటి పండ్లు టెంకాయ చిప్పలూ సర్వం ఆ ఇంటిలో వేయించేవారు. మామూలుగా అయితే ఆ పండ్లు, పూలు కుళ్ళిపోయి ఎంతో దుర్వాసన రావాలి. కానీ ఆ ఇల్లు మొత్తం నిండినంతవరకు ఏ వాసనా లేదు. ఆ ఇల్లు నిండినాక ఎవరు నివేదించే వస్తువులు తిరిగి వారికే ఇచ్చేసేవారు.

ఒక సేవకుడు శ్రీ స్వామివారి సేవకు రావడం గురించి శ్రీ భరద్వాజ మాష్టరుగారు చెప్పిన విషయం:

ఒక సాధకుడు హిమాలయాల్లో సాధన చేసుకుంటూ ఒక స్థితికి వచ్చారు. అటు తర్వాత తానెన్నాళ్ళు సాధన చేసినా ఆపై స్థితికి పోలేకున్నాడు. అప్పుడు వారు తానున్న స్థితినుండి పై స్థితికి వెళ్ళే మార్గము చెప్పమని అనేకమంది కాషాయధారులను అర్థిస్తూ అనేక చోట్లలో తిరుగుచుండేవాడు. ఎవ్వరూ చెప్పలేకపోయారు. ఒక మహనీయుడు కన్పించి "నీవు మద్రాసు రాష్ట్రములోని పూండి గ్రామములో వేంచేసియున్న స్వామివారిని ఆశ్రయిస్తే నీకు మార్గము చెప్పగలరు" అని సలహా ఇచ్చారు. ఆ సాధకుడు ఎంతో శ్రమ పడి పూండి గ్రామము వచ్చి చూడగా తనకు హిమాలయములలో సలహా చెప్పిన మహనీయుడే పూండిలో ఉన్న పూండి స్వామి అని గుర్తించి ఆనందాశ్చర్యములు తనను ముంచెత్తగా శ్రీ పూండి స్వామివారి సేవకంకితమయ్యారు.

ఈ మహనీయుడు శ్రీ స్వామివారికి సేవ చేయడం చూచి తీరవలసినదే కానీ వ్రాయలేము. రోడ్డుకు మూడడుగుల ఎత్తులో ఉన్న ఇంటి వరండాలో శ్రీ స్వామివారు కూర్చొని ఉంటారు. వచ్చిన వారు వారి వారి ఇష్టానుసారం, అభిరుచిననుసరించి వారిని తాకి వెంట్రుకలు దువ్వి నామాలు కానీ విభూతి

రేఖలు గానీ పెట్టి వెళ్ళేవారు. వెంటనే మరియొకరు వచ్చి అదే పని చేయబోతే ఈ హిమాలయముల నుండి వచ్చిన సేవకుడు, శ్రీ స్వామివారిని తాకి అలా చేయవద్దని ప్రాధేయపడేవారు. ఆ వచ్చినవారు వారిని లెక్క లేకుండా మాట్లాడి తమ ఇష్టప్రకారం శ్రీ స్వామివారిని అలంకరించి వెళ్ళేవారు.

ఈ సేవకుడు ఎప్పుడూ రోడ్డుమీద కూర్చొని మూడడుగుల ఎత్తు వరండాలో కూర్చున్న శ్రీ స్వామివారిని ప్రతి రెండు నిమిషాలకు లేచి చూస్తూ వారిపై నున్న ఉత్తరీయాన్ని సరిచేస్తూ ఉండేవారు. రెండు నిమిషాల వ్యవధిలో శ్రీ స్వామివారికి ఏమైపోతుంది? అప్పుడప్పుడూ కొంతసేపు నిలుచున్నా, కాళ్ళు నొప్పి గనుక కూర్చోక తప్పదు. ఆ కూర్చున్నప్పుడు పై విధంగా రెండు నిమిషాల వ్యవధిలో లేచి చూచుకునేవారు. సాయినాథుడు చెప్పినట్లు - **"నా గురువును చూస్తుంటే నాకు ఆకలిదప్పులు తెలిసేవి కావు"** అని. ఇదే ఈ సేవకుని విషయంలోనూ నిజమని తెలుస్తుంది.

ఈ సేవకుడే చిన్న ప్లేటులో ఏదో ప్రసాదం కొంచెం తీసుకొని దానిపై అరిటాకు దానిపై మరొక ప్లేటు మూతగా వేసి తెచ్చేవాడు. శ్రీ స్వామివారి ముందున్న గోతాము కర్టెను లాగి వేసేసి - చిన్న చిన్న గోలీలంత ముద్దలు చేసి శ్రీ స్వామివారి నోటికి అందించేవారు. వారు ఒక్కొక్కసారి మింగేవారు, ఒక్కొక్కసారి మింగరు. అప్పుడా ప్రసాదం వెనక్కు తీసుకు వెళ్ళేవాడు.

ఈ విశాల విశ్వమే తానైయున్న శ్రీ పూండి స్వామివారిని ఈ విధంగా సేవించి ఈ సేవకుడు ధన్యమయ్యాడు. వారి సేవకు సంప్రీతుడైన శ్రీ స్వామివారు ఈ సేవకుని సంపూర్ణముగా అనుగ్రహించి యుంటారు.

నేను ప్రథమంగా శ్రీ పూండి స్వామివారిని దర్శించినప్పుడు అక్కడ ఒక తెలుగు తెలిసిన వ్యక్తి కనిపించి శ్రీ స్వామివారి దివ్య లీలనొక దానిని వివరించారు. శ్రీ స్వామివారి చరిత్ర ఆనాటికి అచ్చయి వెలుగు చూడలేదు.

ఆ ప్రాంతములోని ఒక లక్షాధికారికి చాలా గొప్ప ఖరీదు చేసే ఉంగరము ఎక్కడో పోయింది. ఆ ఉంగరమును ఆయన ఎవరో ఉంపుడుగత్తె కిచ్చారని ఆయన భార్య అనుమానించి వేధించ సాగింది. చివరకు ఆయనతో

పలకడమే లేదు. ఉంగరము పోయినందుకు బాధ లేదు కానీ నిర్దోషినైన తనను తన భార్య అనుమానించి పలకకుండా ఉన్నందుకు ఆయన తీవ్రంగా బాధపడ సాగాడు. ఏ పనీ చేయలేదు. మనసు మనసులో ఉండదు. చాలా చిత్రహింసకు గురియైనాడు. ఒక మిత్రుని సలహాపై శ్రీ పూండి స్వామివారి దర్శనానికి వచ్చాడు. శ్రీ స్వామి కూర్చున్న ఇంటి ప్రక్క నున్న బావి దగ్గర స్నానం చేసి తడి బట్టలతో శ్రీ స్వామివారి ముందు నిల్చొని నమస్కరించాడు. ఆయన ఏమి చెప్పుకోకుండానే శ్రీ స్వామివారు **"జలదారి గుంటలో (స్నానపు నీటి గుంట) చూచుకో పో!"** అన్నారు. అతనికి వెంటనే దాని అర్థం మనసుకు తోచింది. ఇంటికి వెళ్ళి జల దారి గుంట మూత తీయించి మురికి నీరంతా తీయిస్తే తన ఉంగరం ఆ గుంటలో దొరికింది. తానేమీ చెప్పుకోకుండానే తన బాధనెరింగి దానికి పరిష్కారము చెప్పి రక్షించిన శ్రీ స్వామివారి ఎడల తన కృతజ్ఞతను ఈ క్రింది అన్నదాన కార్యక్రమముద్వారా ప్రతి ఏటా తనకు ఉంగరము దొరికిన రోజు తెలిపేవారు. అలాంటి అన్నదాన కార్యక్రమము, శ్రీ స్వామివారి చిత్రపట ఊరేగింపు మనమెక్కడా చూడబోమని చెప్పారు.

అన్నదానము, చిత్రపటము ఊరేగింపు

ప్రతి సంవత్సరమూ తనకు ఉంగరము దొరికిన రోజున అన్నదానము, చిత్రపట ఊరేగింపు జరిపేవారు. పూండి గ్రామములోని పెద్ద పెద్ద మానులన్నీ సీరియల్ సెట్ లైట్లతో అలంకరించేవారు.

శ్రీ స్వామివారున్న ఇల్లు ఆ వీధి అలంకరించడం సహజం. కానీ ఈ ధనవంతుడు ఇల్లు, వీధే గాక ఆ గ్రామమంతా అలంకరించేవాడు. నాలుగు చోట్ల షడ్రసోపేతమైన అన్న సంతర్పణ జరిపేవారు. ఆ గ్రామస్తులే గాక వచ్చిన యాత్రికులందరూ ఎక్కడ పడితే అక్కడ చక్కగా భోంచేస్తారు. ఆ గ్రామములో జరిగే శ్రీ స్వామివారి చిత్రపట ఉత్సవం మనమెక్కడా చూడబోము. ఎన్నిరకాల వాయిద్యాలు ఉన్నాయో అన్ని రకాల వాయిద్యాలు రావలసిందే. గొప్ప గొప్ప గాయని గాయకులచే పాట కచ్చేరీలు ఏర్పాటు చేసేవారు. ఈ వినోద

కార్యక్రమాలను అన్న సంతర్పణలను అనుభవించవలసిందే కానీ వర్ణించ వీలు లేనివి. ఇంత వైభవమైన కార్యక్రమాలు జరుగుతున్నా గానీ శ్రీ స్వామివారు తనకేమీ పట్టనట్లు నిర్వికారంగా దిగంబరంగా ఆ అరుగుపై అలా చూపు ఎక్కడో లయింపజేసి కూర్చోనుండేవారు.

శ్రీ పూండి స్వామివారి దివ్య చరిత్ర

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరు గారు చెప్పినట్లు - ఏ మహనీయుడైనా తన తల్లిదండ్రులు, పుట్టిన గ్రామము, తేది, గురువుగారి పేరు చెప్పలేదు. ఉదా: శ్రీ సాయిబాబా (షిరిడీ), అక్కల్కోట మహరాజ్, మాణిక్య ప్రభువు, మాయి అమ్మ. అలాగే శ్రీ పూండి స్వామివారి గత చరిత్ర ఎవ్వరికీ తెలియదు.

అనేకమంది భక్తులు ప్రయత్నించి కూడా తెలుసుకోలేకపోయారు. వీరు తమిళనాడు లోని తిరువణ్ణామలై - (శ్రీ రమణ భగవాన్ ఆశ్రమం) జిల్లా, కలశపాకం అనే గ్రామానికి **1965** సం॥ ప్రాంతంలో విచ్చేశారు. వీరు కలశపాకం రాక ముందే ఆ ప్రాంతములో ఉన్న శ్రీ గురునాధన్ అనే గొప్ప సిద్ధ పురుషుడు ఎంతో ఆనందంగా పాటలు పాడుతూ, **"మహరాజు వస్తున్నాడు, మహారాజు వస్తున్నాడు దారివ్వండి! వర్షం వస్తుంది, వర్షం వస్తుంది గొడుగు పట్టండి!"** అని చేతులు తడుతూ పాటలాగా పై మాటలు పాడేవారు. నిజంగానే నాలుగు రోజులలో శ్రీ పూండి స్వామివారు కలశపాకం విచ్చేశారు. అంతకు ముందు ఆరు నెలలుగా లేని వర్షం ఒక్కసారి కుండపోతగా కురిసింది.

శ్రీ పూండి స్వామివారు కలశపాకం వచ్చేసరికి ఘుమారు ఇరవై సంవత్సరముల వయస్సు ఉంటుంది. చొక్కాపై చొక్కా ధరించి, భుజాన మాసిన గుడ్డల మూట వేలాడ వేసుకొని, పుసి కండ్లతో, మలిన వస్త్రములతో, తైల సంస్కారము, స్నానము లేని శరీరముతో, చురుక్కున చురకవేసే కన్నులతో, దివ్య వర్చస్సుతో వెలిగిపోయేవారు. వీరు అక్కడికి వచ్చినది మొదలు అక్కడున్న నాగజెముడు పొదలలో కూర్చొని ఉండేవారు.

అక్కడి రైతులు వీరిని గమనించి ఆ నాగజెముడు పొదలను కొట్టి వీరిని బయటకు తీసుకువచ్చారు. ఎవ్వరితోనూ ఏమీ మాట్లాడరు. అన్నం, నీరు కావాలని ఎవ్వరినీ ఏమీ అడగరు. తనకు తీవ్రంగా ఆకలైనప్పుడు నాగ జెముడు పండ్లు, నదిలోని ఇసుక తినేవారు. ప్రక్క నున్న నదిలోను కాలువ గట్టుపైన ఎండ, వాన లెక్క చేయక రోజుల తరబడి యోగ నిష్ఠలో ఉండేవారు.

శ్రీ స్వామివారు కలశపాకం నదిలోని ఇసుకలో, ఎంతటి ఎండైనా కదలకుండా ఒక మొద్దువలె పడుకొని ఉండేవారు. వారి శరీరంపై చీమలు బేర్లు బేర్లుగా ప్రాకుతుండేవి. స్కూలు పిల్లలు వీరిని కదిలించాలని ఎంత ప్రయత్నించినా కదిలించలేక పోయారు. అతి **విచిత్రమైన సంఘటన** చూచిన వారు చెపుతున్నారు –

శ్రీ స్వామివారి పాదము నుండి చీమలు రంధ్రము వేసి ఆ రంధ్రాన్ని మోకాటి చిప్ప వరకు తెచ్చి అక్కడొక రంధ్రము చేసి బయటికి వచ్చేవి. వీరి కాలిలోని రక్త మాంసాలను అవి ఆరగిస్తుంటే శ్రీ స్వామివారికి ఆ స్ఫురణే ఉండేది కాదు. ఆనాడు రావణుడు తపస్సు చేస్తుంటే శరీరమంతా శిథిలమై పుట్టలు మొలిచాయని, కేవలం ఎముకలే ఉన్నాయని ఈ విధమైన తపస్సు చేసిన వారిని నేను చూడనే లేదని బ్రహ్మ వారిని మెచ్చుకొని వారికి తిరిగి దివ్య శరీరమే గాక కోరిన వరాలన్నీ ఇచ్చారని మనం చదవడమే కానీ చూడలేదు. అలాంటి స్థితిలో శ్రీస్వామివారుండగా చూచినవారు అనేకులు ఇంకా జీవించేయున్నారు.

ఒకప్పుడు వీరు ఏటిలో కూర్చొని సమాధి స్థితిలో ఉండగా ఏరు పారి నీటికి కొట్టుకు వచ్చిన ఇసుకలో శ్రీ స్వామివారు కూరుకుపోయారు. అటు తర్వాత ఇసుక తోలుకుపోయే బండ్ల వాళ్ళు ఇసుకను పారలతో తీస్తుంటే శ్రీ స్వామివారు ఇసుకలో నుండి లేచిపోతున్నారు. గనుక శ్రీ స్వామివారికి ఏటి స్వామి అని కూడా పేరు.

శ్రీ స్వామివారు అప్పుడప్పుడూ సింహ గర్జనవలే అరచేవారు. అలాంటప్పుడు ప్రజలు ఆ శబ్దానికి భయపడి వారిని సమీపించేవారు కాదు.

ఒక్కొక్కప్పుడు రోజుల తరబడి అన్నము, నీరు, నిద్ర లేకుండా సూర్యుని చూస్తూ వెల్లకిల పడుకొని అలాగే ఉండేవారు.

ఒకరోజు ఇద్దరు రైతులు వచ్చి శ్రీ స్వామివారికి తమ కుటుంబ సమస్యలు చెప్పుకున్నారు, అది విని శ్రీ వారు - "పశువులు గడ్డి తిన్నట్లు మనుషులెందుకు మట్టి తినాలి" అని పలు మార్లు అన్నారు. ఆ మాటలు వారికేమీ అర్థంకాక వెళ్ళిపోయారు. ఆ వచ్చిన రైతులలో ఒకడు తెల్లవారి మరణించాడు. ఈ విషయం విన్న అనేకులు వీరు పిచ్చివారు కాదు చాలా గొప్ప మహాత్ములని భావించారు.

ఒకసారి కలశపాకం విద్యార్థులు వచ్చి స్వామీ మేము పరీక్షలు పాసవుతామా? అని అడిగారు. అందుకు శ్రీ స్వామివారు పాసవుతారు, పాసవుతారు అని ముమ్మారు పలికారు. వారందరూ అలాగే పాసయ్యారు. ఒక రోజొక విద్యార్థిని చూచి "రండి జడ్జిగారూ" అని పిలిచారు. ఆ విద్యార్థి పెద్దవాడై తిరువణ్ణామలైలో జడ్జిగా ఉద్యోగం చేశారు. కొంతమంది అదృష్టవంతులకు వీరు భవిష్యత్తు కూడా ఒకటి రెండు మాటలలో చెప్పేవారు. భయంకరంగా ఉన్న వీరి కండ్లలోని పుసులు, ముక్కులలో కారే చీమిడి, మాసి చండాలంగా ఉన్న వీరి చినిగిన బట్టలు, స్నానం లేక దుమ్ము కొట్టుకొనియున్న శరీరమును చూచి ఎవ్వరూ వీరి చెంత చేరేవారు కాదు. గనుక వీరి యోగానికి ఆటంక ముండేది కాదు.

కాకంకర్రె గ్రామ వినాయక గుడి దగ్గర ఉన్న కట్టెల దొడ్డి ప్రక్కన శ్రీ స్వామివారు ఎప్పుడూ కూర్చోసాగారు. వారి పుసి కండ్లు, చీమిడి ముక్కులు, పిచ్చి వేషము చూచి ఆ కట్టెల దొడ్డి ఆసామి శ్రీ స్వామివారిని దూరంగా వదలి రావాలని తలచాడు. శ్రీ స్వామివారిని ఆరణి మార్గములోని చైయారు అనే గ్రామములో బస్టాండులో వదిలేసి వెంటనే బస్సెక్కి తన కట్టెల దొడ్డి చేరాడు. శ్రీ స్వామివారు యథాతథంగా తన స్థానంలో కూర్చోనుండడం చూచి దిగ్భ్రమ చెందాడు. అక్కడున్న వారంతా శ్రీ స్వామివారు ఉదయం నుండి ఇక్కడే ఉన్నారు, వారు మీతోటి చైయారు ఎప్పుడు వచ్చారని చెప్పడంతో ఆ

కట్టెల దొడ్డి ఆసామికి మతిపోయినంత పనయింది. అది మొదలు శ్రీ స్వామివారు మరలా అక్కడికి రాలేదు. ఆ కట్టెల దొడ్డి ఆసామి నష్టాల పాలై చాలా కష్టాలు పడ్డాడు.

వారక్కడ కూర్చోవడం తనకిష్టం లేకుంటే ఆ మాట వారికి చెప్పి వేరొక చోటికి పొమ్మని చెప్పవచ్చు కానీ శ్రీ స్వామివారినే మోసంతో తీసుకువెళ్ళి మరొక గ్రామంలో వదలిపెట్టి వారికి చెప్పకుండా రావడం ఎంతటి అపచారం. వారు మహనీయులు కానిదే తనకంటే ముందు రాలేరని తెలిసిన తర్వాతనైనా వారికి క్షమాపణ చెప్పియుంటే అంతటి కష్టాలు వచ్చియుండవు. **అతని మోసపు ప్రవృత్తి, అహంకారమే అతని కష్టాలకు కారణమైంది.**

పూండి గ్రామంలో వారు వరండాలో కూర్చోసాగాక అనేకులు వారి దర్శనార్థం వస్తున్నారు. మరి ఆ ఇంటి వారు శ్రీ స్వామివారిని లేచి వెళ్ళమని చెప్పలేదు. వారే ఆ ఇల్లు శ్రీ స్వామివారికి వదిలేసి మరొక ఇంటిలో చేరారు. ఆ ఇంటి ఆసామి ఎంతటి గొప్ప మేలు పొంది ఉంటారో మన ఊహకే అందదు గదా!

ఇలా శ్రీ స్వామివారు ఒక మసీదు దగ్గర కూర్చొనియుండగా ఒక ముస్లిమ్ యువకుడు కమలాపండు వలచి ఒక్కొక్క దబ్బ శ్రీ స్వామివారి నోటిలో పెడుతున్నాడు. ఒక దబ్బ శ్రీ స్వామివారు మ్రింగాక రెండు దబ్బలు శ్రీ స్వామివారి నోటినుండి క్రింద పడుచున్నాయి. కొంత సేపు జరిగాక ఇది చూస్తున్న ఒక పెద్ద మనిషి "ఇదేమిటి స్వామీ మీకు ఒక దబ్బ పెడితే రెండు దబ్బలు మీ నోటినుండి క్రింద పడుతున్నాయి" అని అడిగారు. అందుకు శ్రీ స్వామివారు "ఇతడు ఒకటికి రెండుగా ఎదురు చూస్తున్నాడయ్యా" అన్నారు.

అది విన్న ముస్లిమ్ యువకుడు" స్వామీ నన్ను మన్నించండి. నేను కట్నానికి ఆశపడి భార్య ఉండగానే మరొక పెండ్లి చేసుకోవాలనుకొని మీ ఆశీర్వాదము కోరి వచ్చింది నిజమే అని కాళ్ల మీద పడ్డాడు. ఆశతోనైనా సరే మహనీయుల నాశ్రయిస్తే మనలను సన్మార్గములో ఎలా నడిపిస్తారో ఈ లీల

తెలుపుతుంది. ఆ ముస్లిమ్ యువకుడి మనసు మారి రెండవ వివాహం మానుకున్నాడు.

శ్రీ పూండి స్వామివారి నుండి బహిర్గతమైన ఒక్కొక్క లీల ఆ ప్రాంత ప్రజలలో క్రమక్రమంగా శ్రీ స్వామివారి ఎడల పూజ్య భావము భక్తి శ్రద్ధలను జాగృతం చేశాయి. పిల్లారు పచ్చపనాయనార్, దొరస్వామి మొదలియార్, తంగవేలు నాయనార్, మాణిక్యనాయనార్, శ్రీ వెల్లయన్ అనేవారు శ్రీ స్వామివారు ఎక్కడున్నా వెతికి వారికి అన్నం పెట్టేవారు. ఒకరోజు శ్రీ వెల్లయన్ గారు రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు శ్రీ స్వామివారికి అన్నం తీసుకువెళ్ళారు. నిత్యం శ్రీ స్వామివారు కలశపాకంలోని ఈశ్వరుని గుడియొద్ద ఉండేవారు, ఆ రోజు వెల్లయన్ వచ్చేసరికి శ్రీ స్వామివారు ఆ మందిరంలోని ఒక స్తంభము దగ్గర క్రింద పడుకొని యున్నారు. వెల్లయన్ దగ్గరకు వెళ్ళేసరికి అక్కడ శ్రీ స్వామివారికి బదులు ఒక పులి దర్శనమైంది. అతను భయంతో పరుగుతీశాడు. ఈ దివ్య లీలను విన్న జనం శ్రీ స్వామివారు నిజంగా పిచ్చివారు కాదని ఒక దైవ స్వరూపమని భక్తి శ్రద్ధలతో నమస్కరించసాగారు. వారి నమస్కారములకు శ్రీ స్వామివారు కన్నెత్తి కూడా చూచేవారు కాదు. వారి లోకంలో వారుండేవారు.

శ్రీ స్వామివారు ఎప్పుడూ ఒక మాసిన గుడ్డల మూటను చంకకు తగిలించుకొని, అనేక చొక్కాలు ఒకదానిపై మరొకటి ధరించి, మోకాళ్ళ వరకు కట్టిన మాసిన ధోవతితో నడిచేవారు. వారి నడక ఏనుగు నడకవలె ఎంతో - ఠీవిగా ఉండేది. వారెంతో వేగంగా నడిచేవారు. వారితోటి అంత వేగంగా ఎవ్వరూ నడవలేకపోయేవారు. చేతులు విసురుకుంటూ నడిచేవారు. ఎవ్వరినీ ఏమీ అడగరు. ఎవరైనా టీ ఇస్తే త్రాగే వారు. అప్పుడప్పుడూ కలర్ షోడా ఎవరైనా ఇస్తే త్రాగేవారు. వారికై వారు అవి కావాలని అడిగేవారు కాదు. కలశపాకం వెంకటాచలంశెట్టియారు ఒక గ్లాసు గంజి ఇస్తే శ్రీ స్వామివారు దాన్ని ఆనందంగా తాగేవారు. కలశపాకం, మేటపాలయం, పిల్లూరు లాంటి గ్రామాలలో తిరిగేవారు. కానీ ఏనాడూ ఎవ్వరినీ ఏదీ అడిగేవారు కాదు.

ఎవరైనా వారికై వారే ఇస్తే ఒక్కొక్కప్పుడు స్వీకరించేవారు. వారు ఆకలై తినాలంటే ఎప్పుడూ ఏటిలోని ఇసుక, కంకర రాళ్ళు, నాగజెముడు పండ్లు రెడీగా ఉండనే ఉన్నాయిగదా!

శ్రీ స్వామివారు నడిస్తే రోజుల తరబడి నడిచేవారు. కూర్చుంటే ఇక అక్కడ నుండి లేచేవారు కాదు. మొదలు పెడితే రోజుల తరబడి చేతులు ఊపుతుండేవారు.

తీరని కడుపునొప్పి

తంజావూరు జిల్లా మాయవరం నుండి ఒక భక్తుడు తీరని కడుపునొప్పితో శ్రీ స్వామిని ఆశ్రయించాడు. అతడు చేయని వైద్యము, చూడని డాక్టరూ లేరు. యంత్ర, తంత్ర, మంత్రాలన్నీ విఫలమయ్యాయి. అతడు కందరా నాడీ జోస్యము చెప్పించుకున్నాడు. "మీ పూర్వీకులు ఒక మందిరం సొత్తు తిన్నారు. అందువలన నీకీ వ్యాధి సంక్రమించింది. నీవు, తిరువణ్ణామలైకి పడమట వైపు గల చిన్న పల్లెటూరిలో ఒక బ్రహ్మజ్ఞాని ఉన్నారు, ఒక గురువారం వారికి ఒక గ్లాసు పాలు సమర్పిస్తే నీ బాధ నివారణౌతుంది" అని చెప్పాడు. నాకు శ్రీ స్వామివారి విషయం తెలియదు గనుక గత నెల రోజులుగా అన్నీ గ్రామాలు వెతికి చివరకు శ్రీ స్వామివారిని పూండి గ్రామంలో దర్శించాను. ప్రక్కనున్న నదిలో స్నానం చేసి ఒక గ్లాసు ఆవుపాలు శ్రీ స్వామివారికి సమర్పిస్తే ఆ మహనీయుడు వాటిని స్వీకరించక తీసివేయమన్నారు. ప్రక్క నున్న ఒక సన్యాసి ఆ పాలు స్వీకరించి అతని బాధ నివారించమని శ్రీవారిని ప్రార్థించాడు. "ఎవరు చేసిన ఖర్మకు ఎవరు బాధ్యులెట్లా అవుతారో చూడండి అని అతనిని మరొకసారి రమ్మని చెప్పు. పాపాలన్నీ కొంచెం కొంచెంగా కడిగి వేయాలి. **కర్మతో వచ్చినది ధర్మంతోనే పోవాలి**" అన్నారు. ఆ భక్తుడు నిత్యం శ్రీస్వామివారిని, మోకాళ్ళ మీద నడిచి వచ్చి దర్శించేవారు. ప్రతి గురువారం ఆవుపాలు నివేదించేవాడు. కొన్ని వారాల తర్వాత అతని కడుపునొప్పి పూర్తిగా లేకుండా పోయింది.

ఈ లీలలో శ్రీ స్వామివారి మాట యొక్క అర్థం అల్పజ్ఞులమైన మనకు చక్కగా బోధపడక వాళ్ళ పూర్వీకులు దేవుని మందిరం సొత్తు తింటే ఇతనికి కడుపు నొప్పి రావడమేమిటి అని మనందరికి శ్రీ స్వామివారి మాటలు అర్థరహితాలుగా కనిపిస్తాయి. ఈ కడుపు నొప్పి భక్తుని శరీరం ఎలా పుట్టి, పెంచి పోషించబడిందో మనం ఆలోచించాలి. ఇరవై సంవత్సరముల వయసు వరకు వాళ్ళ పూర్వీకుల ఆస్తి నుండి వచ్చే రాబడితో పెరిగింది. గనుక ఆ పూర్వీకుల కర్మ కొంత వీరికి కూడా తగుల్కొన్నది. ఇలాగే మన పూర్వీకులు చేసిన దాన ధర్మాలు పుణ్యాల ఫలితం కూడా మనకు సంక్రమిస్తుందని తెలుస్తుంది.

ఉదా: శ్రీ వెంకయ్య స్వామి చరిత్రలో - చెర్లోపల్లి శేషయ్య నాయుడు గారిని కరెంటు షాకు నుండి ప్రాణహానిని తప్పిస్తారు. ఇట్టి శ్రీ స్వామివారి కృపకు పాత్రులయ్యేటట్లు చేసింది శేషయ్య నాయుడు గారి తల్లిగారు. శ్రీ స్వామివారికి అనేక రోజులు నిత్యం రాత్రిపూట ఏ టైంలో వచ్చినా తృప్తిగా అన్నం పెట్టిన పుణ్యమే కారణము.

ఈ సృష్టిలోని సర్వమూ పరమాత్మ తత్వమే. మహనీయులు ఆ పరమాత్మ తత్వంతో తాదాత్మ్యం పొంది ఉంటారు. జీవుల యొక్క కర్మ ఫలితాల వల్ల వారికి అనారోగ్యమేర్పడుతుంది. మహనీయులు తమ సంకల్పముతో ఎంతటి మొండి వ్యాధినైనా నయం చేయగలరు. అయితే మన పాప ఫలం కంటే గొప్ప పుణ్య ఫలముంటేనే వారలా సంకల్పిస్తారు. కొన్ని కొన్ని కర్మలు ఆయా వ్యక్తులు కొంతైనా అనుభవించి తీరాల్సినవిగా ఉంటాయి. **అలాంటి కర్మలకు మనం మహనీయుల సన్నిధిలో మన శరీరానికి సాధన ద్వారా శ్రమ కలిగించినప్పుడు ఆ మహనీయులు కరుణిస్తారు.**

ఉదా: ఒక వ్యక్తి ఊరంతా అప్పులు చేసి పారిపోతుంటే అతనిని కట్టేసి కొట్టబోయేటప్పుడు వాళ్ళ అన్న వచ్చి అతని బాకీలు తాను కడితే అతనిని వదిలేస్తారు. ఇలాగే మహనీయులు తమ తపోశక్తిని ధార బోసి ఆయా వ్యక్తుల రోగాలు తగ్గిస్తారు.

మరొకడు ఒక వ్యక్తిని బాగా చితకగొట్టాడు. ఈ దెబ్బలు తిన్న వ్యక్తి ఇంక కొందరు స్నేహితులతో కలసి తనను కొట్టిన వానిని కట్టేసి కొట్టబోతుంటే అతని అన్న వచ్చి "అయ్యా మావాణ్ణి కొట్టవద్దు, వాడికి బదులు నన్ను కొట్టండి" అంటే వాళ్ళేమంటారు - ఓరి బుద్ధి లేనివాడా! నిన్నెందుకు కొడతాము. అతడు నన్ను కొట్టాడు గనుక నేను అతనినే కొడతాను అంటాడు. గనుక మనం మహనీయులనాశ్రయించినా వారు కృపజూపినా కొంతైనా బాధ అనుభవించక తప్పదు. మనం శ్రద్ధగా ప్రదక్షిణలు, పొర్లుదండాలు, మోకాళ్ళ మీద నడవడాలు, ఉపవాసాలు, నామస్మరణ, పారాయణ వగైరా లాంటి సాధనల ద్వారా మహనీయులను మెప్పించాలి.

ఒక్కొక్కప్పుడు మన పాప ఫలితాన్ని మరుసటి జన్మకు మార్చడం కూడా జరుగుతుంది. మరుసటి జన్మ కాకపోయినా ఈ జన్మలోనే మరొక భవిష్యత్ కాలమునకు మహనీయులు మన కర్మ ఫలం మార్చవచ్చు. అలా మార్చకుంటే మనకుండే భక్తి విశ్వాసాలు కాస్తా నశించిపోతాయి. ఇప్పుడు మన బాధలు తీరాయి గనుక భగవత్ శక్తిపై భక్తి విశ్వాసాలు కలిగి పుణ్యమార్జిస్తాము. కర్మ సిద్ధాంతం, మహనీయుల కరుణ, దైవ నిర్ణయాలను గూర్చి మంచి అవగాహన ఏర్పడి ఎంతటి కష్టములోనైనా దైవంపై భక్తి విశ్వాసాలు కోల్పోని స్థితికి వస్తాము. అప్పుడు మనమే మన కర్మను కోరి అనుభవిస్తాము. శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస, శ్రీ రమణ మహర్షుల రాచ రణాలు, శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారికి కాళ్ళు పట్టుకపోవడం, పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ (శ్రీ భరద్వాజ మాస్టర్ గారి సతీమణి) గారు అస్వస్థతను అనుభవించినట్లు అనుభవిస్తాము.

ధన సింగ్ షుగర్ వ్యాధి

వేలూరు నేతాజీ మార్కెట్టులో గోతపు సంచులు వ్యాపారికి షుగర్ వ్యాధి. ఎందరో స్పెషలిస్టులకు చూపాడు, ఎన్నో మందులు తిన్నాడు, ఎంతో డబ్బు ఖర్చయింది. డాక్టర్లు చెప్పిన పథ్యం బాగా పాటించాడు. కానీ షుగర్

మాత్రం అణుమాత్రం తగ్గలేదు. స్నేహితుని బలవంతంపై శ్రీ పూండి స్వామివారిని దర్శించి తన బాధ విన్నవించాడు. అతని వైపు తీక్షణంగా చూచి ఇతనికి చక్కెర జబ్బు లేదు అన్నారు. కానీ అక్కడున్న పూజారి మరలా శ్రీస్వామివారిని అతని షుగర్ వ్యాధి పోగొట్టమని అర్థించాడు. అందుకు శ్రీ స్వామి "అయ్యా, అతనికి షుగర్ జబ్బు లేనేలేదు" అన్నారు.

ధనసింగ్ పరీక్షలు చేయించుకుంటే శరీరములో ఉండవలసిన చక్కెర కంటే తక్కువ మోతాదులో ఉన్నదని చెప్పారు. నాటినుండి శ్రీ స్వామివారిని తన గురువుగా భావించి ఆరాధించసాగాడు.

ఒకరోజు ధనసింగ్ శ్రీ స్వామివారిని తన అంగడికి దయ చేయమని శ్రీ సుబ్రమణ్యం ద్వారా అడిగించాడు. "నేను వారి అంగడికి పోవడం లేదని ఎవరు చెప్పారు" అని శ్రీ స్వామివారన్నారు. వాళ్ళ అంగడిలో ధనసింగ్ పూజించే ఫోటో రూపంలో నిత్యం వారి సేవలందుకుంటున్నారని అందరూ గ్రహించారు. ఆనాడే కాదు ఈనాడూ అంటే మహా సమాధి అనంతరం కూడా శ్రీ స్వామివారు తన నాశ్రయించి తన చిత్ర పటాన్ని పూజించే వారిని రక్షిస్తున్నారని అర్థమవుతుంది.

చెన్నైకి దగ్గరలోని ఒక పల్లె నుండి ఒక తొమ్మిది సంవత్సరాల వయస్సు గల పిల్లవానిని తీసుకొని శ్రీ స్వామివారి దగ్గర కొచ్చారు. ఆ పిల్లవానికి మాటలు రావు. అందరు డాక్టర్ల ప్రయత్నాలు విఫలమయ్యాయి. శ్రీ స్వామివారా బిడ్డకు విభూతినిస్తూ "మాటలు వస్తాయి. కానీ కొంత టైం పడుతుంది" అని చెప్పారు. ఆ దంపతుల విశ్వాసానికి నిదర్శనగా వారు పూండిలోనే కాపురముంటూ నిత్యం భక్తి శ్రద్ధలతో ఇడ్లీలు స్వయంగా తయారు చేసి శ్రీ స్వామివారికి నివేదించేవారు. కొన్నాళ్ళకు ఆ బిడ్డ గొప్ప తమిళ కవిలాగా తయారైనాడు. ఆ దంపతులు ఆనంద పారవశ్యములో శ్రీ స్వామివారికెంతైనా దక్షిణగా సమర్పించాలని తలచారు. శ్రీ స్వామివారు చెప్పారు గదా "భిక్షకుడనైన నాకు ధనమక్కరలేదు. ధనం ఇవ్వవలసినది వైద్యునకు, ఉపాధ్యాయునకు, చాకలి, మంగలి వారి సేవలకు మాత్రం తప్పక

ఇవ్వాలి, భిక్షకుడనైన నాకది తగదు" అని పాఠం చెప్పారు. శ్రీ స్వామివారెంత గొప్పగా ధనానికి దూరంగా ఉన్నారో తెలుస్తుంది. అందుకే భక్తులు తన వేళ్ళ మధ్య పదులు, వందలు విలువైన కరెన్సీనోటులు గుచ్చి పోయినా వారినేమనరు. ఆ కరెన్సీ నోట్లను పిల్లలు పెరుక్కు పోయినా ఏమనేవారు కాదు.

ఒక సంపన్నుడు కుటుంబ సమేతంగా శ్రీ స్వామివారి దర్శనానికి వస్తూ ఒక బండెడు మిఠాయిలు, పండ్లు తీసుకువస్తున్నాడు. మార్గమధ్యంలో నడచి వస్తున్న ఒక అమ్మాయిని తమ బండిలో ఎక్కించుకొని పూండికి తీసుకు వస్తున్నారు. వీళ్ళు తెచ్చే మిఠాయిలు, పండ్లు చూచి ఆ బిడ్డ పది పైసలకు ఒక చక్కెర బిళ్ళ కొని శ్రీ స్వామివారికివ్వాలని తెస్తుంది. పూండి చేరాక ఆ సంపన్నుడు తెచ్చిన ఆ మిఠాయిలు, పండ్లు చూచి తన పది పైసల చక్కెర బిళ్ళను శ్రీ స్వామివారికి ఇచ్చేందుకు ఆ బిడ్డ సిగ్గు పడింది. శ్రీ స్వామివారు ఆ సంపన్నుడు తెచ్చిన మిఠాయిలు, పండ్లూ తాకను గూడా తాక లేదు. ఆ పాప తెచ్చిన మిఠాయిని తానే స్వయంగా అడిగి తీసుకొని తిన్నారు.

భగవంతుడు భక్తికి బందీ గదా! ఆ సంపన్నుడు తనకు అధికంగా ఉన్న ధనాన్ని శ్రీ స్వామివారికి మిఠాయిలు కొనేందుకు ఖర్చు పెట్టాడు. కానీ ఆ పేద బిడ్డ తనకు కొనుక్కొని తినమని తల్లిదండ్రులిచ్చిన పది పైసలు తాను తినకుండా శ్రీ స్వామివారికి ఖర్చు పెట్టింది. గనుక శ్రీ స్వామివారి ఎడల ఆమెకు గల ప్రేమ, భక్తికే శ్రీ స్వామివారు బందీ అయ్యారు.

తిరుక్కోయిలూర్ నుండి సంతానార్థులై వచ్చిన దంపతులతో "చెడు పనులు చేసి వచ్చినవారికి ఈ భిక్షువు ఏమి చేయగలడు" అని శ్రీ స్వామివారన్నారు. కానీ ఆ దంపతులు కన్నీటితో అర్థించాక తమకు విభూతినిచ్చి "బిడ్డ పుడతాడు పోండి" అని సెలవిచ్చారు. సంతానం కలిగితే శ్రీ స్వామివారి సన్నిధిలో నామకరణం చేసుకుంటామని విన్నవించుకొని వెళ్ళారు.

మగపిల్లవాడు జన్మించాడు. కానీ మూగవాడుగా సంవత్సరములు

గడిచాయి. శ్రీ స్వామి సన్నిధిలో నామకరణం చేసే మాటే ఆ దంపతులు మరచిపోయారు. ఎన్నెన్నో వైద్యశాలలు, యంత్ర తంత్రాలు విఫలమైనాయి. చివరకు శ్రీ పూండి స్వామివారి సన్నిధికొచ్చారు. నామకరణం విషయం శ్రీ స్వామివారు చూచాయగా చెప్పినా వారికి అర్థం కాలేదు. చివరకు శ్రీ స్వామివారే ఆ విషయం విపులంగా వారికి అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పారు. ఆ దంపతులు తమ తప్పును క్షమించమని వేడుకున్నారు. పూండిలోనే కొన్నాళ్ళు ఉంటే అంతా చక్కబడుతుందని చెప్పారు. వారు పూండిలో ఒక వారం ఉండగానే ఆ బిడ్డ చక్కగా మాట్లాడసాగాడు.

సర్వ వ్యాపకుడు, సర్వసమర్థుడైన శ్రీ స్వామివారు వారిని పూండిలోనే ఉంటే అంతా చక్కబడుతుందని అనడంలోని భావం మనకెలా తెలుస్తుంది. భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారు కూడా అనేకమందిని గొలగమూడిలోని తన సమాధి మందిరం దగ్గర ఉంటే ఆరోగ్యము బాగుంటుందని స్వప్నాలలో చెపుతున్నారు. **ఇల్లు వదలి మహనీయుల సన్నిధిలో ఉంటే కొన్ని కష్టాలు, అసౌకర్యాలు తప్పవు. కానీ ఆ కష్టాలు ద్వారా మన చెడు కర్మను కరిగించి మనకు శాంతి, సుఖాలను ఇస్తారని అర్థమవుతుంది.**

మధుర నుండి ముగ్గురు మిత్రులు శ్రీ స్వామివారి దర్శనార్థం వస్తూ శ్రీ స్వామివారికని ఒక పూల మాల కొన్నారు. వారిలో ఇద్దరు "ఈ పూలమాల చాలా బాగుంది, దీనిని నటరాజ స్వామివారి కర్పిస్తే ఎంత బాగుంటుందో కదా" అన్నారు. మూడవ వారు "ఆ దండను శ్రీ పూండి స్వామివారికని గదా కొన్నాము. వారికే సమర్పించాలి" అని అన్నాడు.

శ్రీ స్వామివారికా పూలమాల సమర్పించబోగా శ్రీ స్వామివారు "దానిని శ్రీ నటరాజ స్వామికి అర్పించండి" అన్నారు. ఆ ముగ్గురు వారి సర్వజ్ఞత్వానికి అచ్చెరువొంది క్షమాపణ వేడారు. అప్పుడు శ్రీ పూండి స్వామివారిలా అన్నారు.

అక్కడ ఉన్నదే ఇక్కడ ఉన్నది
ఇక్కడ ఉన్నదే అక్కడా ఉన్నది

అక్కడ ఇక్కడా ఉన్నది ఒక్కటే కదా. సర్వ దేవతా రూపమే సద్గురుడని తెలుపుచున్నారు.

జ్ఞాన మార్గము తెలుపమన్న సాధువుతో ఇలా అన్నారు.

ఇద్దరు భార్యలకు రెండు మాంగల్యాలు కట్టు
కాళ్ళు నెమ్మదిగా పట్టుకో
మామిడికాయలు రాలగొట్టు
విశ్రాంతి గదికి వెళ్ళు.

ఇద్దరు భార్యలంటే ఇష్టము, అయిష్టము అనే ద్వంద్వాలను వశము చేసుకో. కాళ్ళు పట్టుకోవడమంటే సద్గురు నాశ్రయించు, మామిడి కాయలు రాలగొట్టడమంటే కోరికలు వదలడం, విశ్రాంతి గదికి వెళ్ళడమంటే శాంతిని, జ్ఞానాన్ని పొందమని అర్ధం గాబోలు. శ్రీ స్వామివారు ఇంకా ఇలా అన్నారు. కప్ప కూడా తల్లి బెకబెకలు అర్ధం చేసుకుంటుంది. మనం శబ్దం చేస్తే దారి నుంచి తప్పుకుంటుంది. నీవు గూడా గురువు మాటను తెలుసుకొని ఆచరిస్తే జ్ఞానాన్ని పొందుతావు అని కాబోలు.

ఒకనాటి రాత్రి 9 గంటల పైన అక్కడున్న భక్తులతో "ఎంత దారుణం, ఎందుకిలా చేస్తారు. మానవ జన్మ చాలా అరుదుగా దొరుకుతుంది. ఇంటికి వెళ్ళు అన్నీ చక్కబడతాయి" అని అన్నారు. ఆ మాటల అర్ధం ఎవ్వరికీ తెలియలేదు.

మరుసటి రోజు ఉ. 11 గంటలకు సైన్యం నుండి వచ్చిన ఒక వ్యక్తి అర్మోణం వచ్చి శ్రీ స్వామివారి పాదాలపైబడి "కరుణామయుడవైన ఓ ప్రభూ! నీవిచ్చటే ఉండి సర్వలోకాలలోని జీవులనుద్ధరిస్తున్నావా!" అని కన్నీరు కారుస్తున్నాడు. అక్కడున్న వారికి తన దీన గాధనిలా వివరించాడు. "నేనొక కడు బీదవాడను. కుటుంబాన్ని పోషించలేక ఆత్మహత్యే శరణ్యమని రైలు క్రింద పడాలని రైలు పట్టాలపై నడుస్తున్నాను. ఈ మహనీయుడు నన్ను బలవంతంగా అక్కడనుండి లాక్కుపోయి ఒక గుంటలో వదలి "మానవ జన్మ పూర్వపుణ్యం వల్ల చాలా అరుదుగా లభించేది మాత్రమే. ఇలా వ్యర్ధం

చేయకూడదు. ఇంటికి వెళ్ళు, అన్నీ చక్కబడతాయి" అని చెప్పారు. నా ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం మాని ఇంటికి వెళ్ళాను. వెళ్ళగానే నాకు తెలిసిన ఒక ఆంగ్లో ఇండియన్ నెలకు రూ.750 ఇచ్చే ఉద్యోగంలో చేరమని చెప్పాడు. మూడు రోజుల తర్వాత చేరుతానని చెప్పి శ్రీ స్వామివారి దర్శనానికి వచ్చాను" అని తన దీన గాథను వివరించాడు.

ఆ వ్యక్తి తనకు ఉద్యోగమిప్పించమని శ్రీ స్వామివారిని ప్రార్థించక పోయినా ఆ కరుణామయుడు అతని ఆత్మహత్యా ప్రయత్నాన్ని మాన్పించడమే గాక ఉద్యోగం కూడా చూపించాడు. కరుణ అంటే ఎలా ఉంటుందో నిస్వార్థంగా కరుణ చూపడమంటే ఎలాగో మానవాళికి శ్రీ స్వామివారు తన ఆచరణ ద్వారా నేర్పుతున్నారు.

శ్రీ స్వామివారు ఒక్కొక్కసారి చేతులు ఊపుతూ ఉండేవారు. కొన్ని రోజులపాటు నిలపకుండా అలా ఊపుతూనే ఉండేవారు. ఒక్కొక్కసారి నిలపకుండా తల ఊపేవారు. ఈ మహనీయుడు చేతులు ఊపడం, తల ఊపడం చూచిన సామాన్య మానవులు "ఈయనేమి స్వామి? ఇలా ఉన్నాడు" అనే ఏహ్యభావంతో మరలా వారిని దర్శించేవారు కాదు.

భగవంతుడు మన నుండి కోరే మనస్సు, కాలము వారికి అర్పించకుండా సిగరెట్లు, టీ లు మొదలగు శారీరక అవసరాలెన్నో శ్రీ స్వామివారికి సమర్పించే జనం ఎక్కువగా దర్శించేవారు.

ప్రతి నిత్యం ఒక పాలవాడు పాలు, టీ, కాఫీ ఏవైనా కావాలేమోనని శ్రీ స్వామివారినడిగేవారు. ఏమీ వద్దని నిత్యం శ్రీ స్వామివారు చెప్పేవారు. ఒక రోజు ఆ పాలవాని సైకిల్‌కు తగిలించి ఉన్న ఇరవై ఐదు లీటర్ల పాల క్యాను తెమ్మన్నారు. తేగానే ఆ క్యానులోని పాలన్నీ శ్రీ స్వామివారు ఒక్క సారిగా త్రాగేశారు. ఆ పాలవాని సైకిలుకున్న మరొక ఆరు లీటర్ల పాల క్యాను తెమ్మని ఆ పాలు కూడా తాగేశారు. ఈ రోజు ఖాతాదారులకు పాలు ఎలా చేయాలా అనే ఆలోచనతో అతడు వెళ్ళిపోయాడు.

అతడు వెళ్ళగానే శ్రీ స్వామివారు ఆ పాలన్నీ తిరిగి నేలపై కక్కేశారు.

ఈ పాలు ఎంతమంది తాగుతారు. వాళ్ళంతా ఏమయిపోవాలని అని చెపుతూ ఆ పాలలో చచ్చి ఉన్న బల్లిని, తేలును చూపించారు శ్రీ స్వామివారు.

తమిళనాడు ముఖ్యమంత్రి అన్నాదురైగారు మరణించడముతో నిన్నటిరోజు అంగళ్ళన్నీ మూతవేశారు. ఆ పాలన్నీ టీ అంగళ్ళకు పోసే వీలులేక ఆ పాలను ఫ్రిజ్లో పెట్టి ఈ రోజు అంగళ్ళకు పోసేందుకు తీసుకపోతున్నాడు. ఆ పాలలో బల్లి, తేలు పడి చచ్చి ఉన్నందున ఆ పాలన్నీ చెడిపోయాయి. ఆ పాలు ఎవరు తాగినా విషపూరితం గనుక ప్రాణహానే. ఈ విషయం ఎవరూ చెప్పకపోయినా సర్వజ్ఞులైన ఆ కరుణామయులు అంతమంది ప్రాణాలు కాపాడారు. మన ప్రార్థనతో నిమిత్తము లేకుండానే భక్త రక్షణ చేసే కరుణామయులు శ్రీ స్వామివారు.

సద్గురువులు సర్వవ్యాపకులు, సర్వజ్ఞులు, సర్వసమర్థులుగా ఉంటారు. సర్వత్ర ఉన్నవారు ప్రతి జీవియొక్క హృదయాంతరాళములో ఉంటూ ఆ జీవి మాటలు, పనులు మాత్రమే గాక వారి సర్వ ఆలోచనలను గూడ సాక్షిగా వింటూ తగు ఫలితాలనిస్తూ ఉంటారు. మనమీ విశ్వంలో ఎక్కడ ఏమి మాట్లాడినా, ఏ ఆలోచన చేసినా వారికి తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఈ విషయం బాగా గుర్తుపెట్టుకొని మనం నడుచుకుంటే గొప్ప ఫలితం పొందుతాము. అట్టి ఎరుక మనలో లేకుంటే వారు అనంత కరుణతో మనకు ప్రసాదించిన కృప యంతయున్ బూడిదలో పోసిన పన్నీరౌతుంది.

నెల్లిమేడు శివరామ గోవిందు భార్య శ్రీ స్వామివారికి మంచి భక్తురాలు. మా ఆవు సుఖంగా ఈనితే శ్రీ స్వామివారికి ఒక గ్లాసు నిండా పాలు సమర్పిస్తానని మొక్కుకున్నది. ఆవు ఈనిన తర్వాత తన కుమారై ద్వారా శ్రీ స్వామివారికి పాలు పంపుతుంది. ఇంటి యజమాని ఆ బిడ్డతో "పండ్లు తోముకోని ఆ స్వామికి పాలెందుకివ్వడం" అని అన్నాడు. కానీ ఆ పాప పాలు తీసుకువెళ్ళింది. ఆ పాపను చూస్తూనే శ్రీ స్వామివారు "మీ ఇంట్లో పళ్ళుతోముకునే స్వామికి పాలు ఇవ్వు! నాకు వద్దు" అన్నాడు. ఆ పాప వెళ్ళి ఆ మాట వాళ్ళ నాన్నకు చెప్పగానే ఆయన పశ్చాత్తాపంతో పాలు తీసుకువెళ్ళి

శ్రీ స్వామివారికి ఇచ్చి క్షమించమని వేడుకున్నాడు. కానీ శ్రీ స్వామివారు "నేను పళ్ళు తోముకున్నప్పుడు పాలు త్రాగుతాను. ఇప్పుడు వద్దు తీసుకుపో!" అని కసిరారు. ఈ విశ్వంలో అనుక్షణమూ ఎక్కడ ఏమి జరిగేది తనకు తెలుస్తుంటుందని శ్రీ స్వామివారు నిరూపిస్తున్నారు.

ఆరణి నుండి ఒక భక్తురాలు శ్రీ స్వామివారి దర్శనార్థం వస్తూ ఒక డజను అరటిపండ్లు తీసుకున్నది. వెంటనే ఒక కోతి వచ్చి సగం అరటి పండ్లు పెరుక్కుపోయింది. ఆమె చాలా బాధపడింది. ఆ కోతిలో కూడా ఆత్మ ఉంది గదా అనుకొని సరిపెట్టుకున్నది.

శ్రీ స్వామివారిని దర్శించి మిగిలిన అరటి పండ్లను వారికి సమర్పించేందుకు వెనుకాడుతుంది, అప్పుడు శ్రీ స్వామివారు "ఇందులో కూడా ఆత్మ ఉంది. ఈ ఆత్మ కూడా తింటాడు. ఆ అరటి పండ్లు ఇవ్వు" అని అడిగి స్వీకరించారు. ఎక్కడో ఆమె మనసులో మెదిలిన భావం కూడా శ్రీ స్వామివారికి తెలుస్తుందంటే వారు సర్వవ్యాపకులు, సర్వజ్ఞులని తెలుస్తుంది.

ఆమె తన కుటుంబ సమస్య పరిష్కరించుకుందామని వచ్చింది. చాలామంది ఉన్నందున విభూతి తీసుకొని ప్రక్కన నిలుచున్నది. అక్కడికి వచ్చిన దంపతులు నమస్కరించి స్వామి నా భార్య కడుపు నొప్పి నయం చేయండి అని అడిగాడు. అందుకు శ్రీ స్వామివారు వెయ్యిమంది అత్తలతోనైనా వేగవచ్చు కానీ ఒక్క ఆడపడుచుతో వేగలే మబ్బా!

దంపతులు: మేము అందరు వైద్యులు, అన్ని దేవాలయాలు చూచాము. కానీ నొప్పి నయం కాలేదు. దయ చూపండి స్వామీ.

స్వామివారు: పంట పెరిగింది. తినేవారు లేరు, పిచ్చుకలు తింటాయిలే.

ఆ దంపతులకు శ్రీ స్వామివారి మాటలు అర్థం కాలేదు.

ఆ రెడ్డమ్మ చెప్పింది: నా కుమార్తె పెండ్లి కాని ఆడపడుచుతో వేగలేక చస్తుంది. ఆ మాటలన్నీ నాకు జవాబులు, మీకు విభూతినిచ్చారు గనుక మీ నొప్పి పోతుందని చెప్పి అందరూ వారికి నమస్కరించి వెళ్ళిపోయారు.

శ్రీ స్వామివారికి మనం మన సమస్య వివరించనక్కర లేదు. ఆ సర్వజ్ఞమూర్తి మన సమస్య తెలుసుకోవడమే గాక పరిష్కరించేవారు కూడా.

పోలూరిలోని దంపతులు కదలాడిలోని వైద్యశాలకు వెళ్ళి వస్తూ దోవలో ఎలత్తూరు చెరువులో మంచి నీళ్ళు త్రాగి వస్తున్నారు. ఆమె తన పది సవర్ల బంగారు దండ పోయినట్లు గుర్తించి ఏడుస్తుంది.

ఆ మార్గాన పొయ్యే ఒక ముసలామె సలహా ప్రకారము వారు శ్రీ పూండి స్వామివారిని దర్శించారు. వారు నోరు విప్పి తమ బంగారు దండ పోయిందని చెప్పకముందే శ్రీ స్వామివారు "మగ అలలు, ఆడ అలలు, హాస్పటల్, ఎలత్తూరు చెరువు, పో" అన్నారు. వారికా మాటలు అర్థం కాలేదు. అక్కడున్న ఒక సాధువు వారి బాధ తెలుసుకొని మీరు ఎలత్తూరు చెరువు దగ్గర మీ దండ కోసం వెతకమని శ్రీ స్వామివారు చెపుతున్నారని వివరించారు. వారదే విధంగా ఎలత్తూరు చెరువు దగ్గర చూస్తే వారి బంగారు దండ నీటి ఒడ్డున దొరికింది. అది మొదలు వారికి శ్రీ స్వామివారే కులదైవమైనారు.

సర్వజ్ఞులు, సర్వవ్యాపకులు అయిన శ్రీ స్వామివారికి ఈ సృష్టిలోని ప్రతి విషయము తెలిసి ఉండడమేగాక అందరి దు:ఖాలను అడగకముందే తీర్చడం వారి అనంత కరుణకు నిదర్శనం గదా!

ఇలాగే ఒకామె తన రెండు ముక్కు పుడకలూ తీసి తన పవిటచెంగున మూట కట్టి స్నానం చేసి వచ్చి శ్రీ స్వామివారి దర్శనానికై క్యూలో నిలుచున్నది. అప్పుడు తన ముక్కు పుడకలు పవిట చెరుగులో లేనట్లు తెలుసుకొని బాధపడుతుంది. అప్పుడే ఒక బస్సు శ్రీ స్వామివారి దగ్గర నిలచింది. "బస్సు కుడివైపు వెనుక చక్రంలో ఒక ముక్కుపుడక, మరొకటి ప్రక్కనున్న గుంటలో ఉంది, చూడమన్నారు. ఆ ముక్కుపుడకలు అలాగే ఉన్నాయి. కానీ అవి అక్కడికెలా వచ్చాయో ఎవ్వరికీ అర్థం కాలేదు. సర్వ సమర్థులైన శ్రీ స్వామివారే వాటిని అక్కడకు చేర్చారని తెలుస్తుంది.

పురంధరదాసుగారి భార్య దానం చేసిన ముక్కుపుడకను ఆమె త్రాగబోయే విషపు గిన్నెలో వేసిన భగవంతునికిలాంటి లీలలు ఒక లెక్కా!

బెంగుళూరులో పోగొట్టుకున్న మాటీలను తిరుపతికొచ్చి మాటీలు పోయాయని గుర్తించారు. పది రోజుల తర్వాత గూడూరులోని వారి ఇంట్లోని సూట్‌కేసులో ఒక ఆభరణాల పెట్టెలో ఆ మాటీలను సురక్షితంగా ఉంచిన భగవంతునకు అసాధ్యమేముంది!

ఒక సినిమా నటి తన మొక్కుబడి తీర్చేందుకు ఒక వ్యాను నిండా 500 మందికి సరిపడే ఆహార పదార్థాలు తీసుకొని పూండి స్వామివారి సన్నిధి చేరింది. ఆ రోజు అక్కడ భక్తుల సంఖ్య చాలా తక్కువగా ఉంది. ఆహార పదార్థాలన్నీ వృధా అవడమేనా? బాధపడింది. ఆ విషయం శ్రీ స్వామివారు పద్యరూపంలో ఇలా అన్నారు.

పళని నుండి పప్పన్నం కొరకు,
తిరుత్తణి నుండి పెరుగన్నం కొరకు,
ఎరుపళి వారు నిమ్మకాయ పులిహోర కొరకు
వస్తున్నారు అని అన్నారు

కొద్ది సేపటిలోనే శబరిమలై, పళని, మధురై వెళ్ళే బస్సుల నిండా యాత్రికులు దిగారు. శ్రీ స్వామివారు యాత్రికులతో "ఆహారము మీ కొరకు ఎదురు చూస్తుంది. భోంచేయండి" అని అన్నారు. వాళ్ళందరికీ భోజనాలు వడ్డించమని ఆ సినిమా నటిని ప్రోత్సహించారు.

సర్వప్రేరణాధికారియైన శ్రీ స్వామివారు యాత్రికులను తీసుకరావడం వారికి ఆహారం సమకూర్చడం అన్నీ చేసేది వారే గదా!

తాంబరం క్లబ్బులో నలుగురు పేకాట ఆడుతున్నారు. వారిలో ఒక బస్సు ఓనరు కూడా ఉన్నాడు. మిగిలిన వారు వ్యాపారస్తులు. వీరిలో ఒకడు శ్రీ స్వామివారి భక్తుడు. అతడు స్వామీ! నాకు మంచి కార్డులు రావడం లేదు. మంచి కార్డులు వచ్చేటట్లు చేయండి అని ప్రార్థించాడు. అది విని బస్సు ఓనర్ "సోమరిపోతులంతా తమకు తాము భక్తులుగా ప్రకటించుకొని ప్రజలను మోసం చేసి తిని తిరిగేవాళ్ళు" అని అన్నాడు. దానిపై వారు కొంత చర్చ జరిపారు. అప్పుడు బస్సు ఓనర్ "ఈ ఆటలన్నింటిలోను నేనే గెలిస్తే గెలిచిన

డబ్బుతో మిమ్ములను ముగ్గురినీ శ్రీ స్వామివారి దగ్గరకు తీసుకపోతానన్నాడు" అదే విధంగా ఆటలన్నింటిలో అతడే గెలిచాడు. మాట ప్రకారం అతడు వారిని శ్రీ పూండి స్వామివారి దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళాడు. వాళ్ళను చూడగానే శ్రీ స్వామివారు - క్వీన్, కింగ్, క్లబ్, జోకర్ అన్నారు. ఆ మాటలు వింటూనే వారికి వణుకు పుట్టింది.

బస్సు ఓనర్ నమస్కరిస్తుంటే - వారు సోమరిపోతులు, ప్రపంచాన్ని మోసం చేసి బ్రతుకుతున్నారు అని అనగానే ఆ బస్సు ఓనరుకు ప్రాణం పోయినంత పనయింది. తన భక్తుడు నమస్కరిస్తుంటే "ఏమయ్యా నీకు మంచి కార్డులు రావాలని నన్ను పిలుస్తావా? నేను మంచిగానే ఉన్నాను. నన్ను మోసగానిగా అందరికీ పరిచయం చేస్తావా? మంచిని పొందేందుకు మంచిగా ఆలోచించండి, మంచి చేయండి" అని అందరికీ హితవు చెప్పారు. పేకాట వంటి వ్యసనాలలో ఉన్నా వారిని ఈ అనుభవంతో సంస్కరించి భక్తి, విశ్వాసాలు గల సత్ పౌరులుగా మార్చారు. వారి లెక్కలో ఎంతో పుణ్యము లేనిదే ఇలాంటి మహనీయుల దర్శనం చేసుకొని మంచి మార్గానికి రాలేరు. గనుక పుణ్యకార్యాలు చేయడం మన కర్తవ్యం కావాలి. ఏది పుణ్యం, ఏది పాపం అనేది ప్రతి ఒక్కరికీ కలిగే సందేహమే.

పరోపకారం పుణ్యం, పర పీడనం పాపం అన్నారు పెద్దలు.

భగవంతుడు మనకిచ్చిన పని ధర్మబద్ధంగా చేయడం గొప్ప పుణ్యం. స్కూలు టీచర్ జీతాలు తీసుకొని పాఠాలు సరిగా చెప్పడం లేదు. ఎంతమందికి అపకారం చేస్తున్నాడో యోచించండి. వ్యాపారులు, ఉద్యోగస్తులు, రాజకీయ నాయకులు అందరికీ పై విషయాలు వర్తిస్తాయి. ఎంతో మందికి ద్రోహం చేసి సంపాదించిన డబ్బుతో భగవంతుని కార్యాలు చేస్తే పాపం పోతుందనుకోవడం వట్టి భ్రమ. అందులోను పేరు ప్రతిష్టలు కోరి చేస్తే ఆ దాతకు ఏమీ అంటదు. ఇది ఆత్మజ్ఞానియైన జ్ఞానేశ్వర్ మహరాజ్ గారి తీర్పు. శ్రీ సాయినాథుడు, శ్రీ వెంకయ్య స్వామి, శ్రీ తాజుద్దీన్ బాబా, శ్రీ పూండి స్వామివారి చరిత్రలలో ఈ విషయం మనకు బాగా తెలుస్తుంది. దైవీసంపద లక్షణాలలో దేవ, ద్విజ,

గురు, ప్రాజ్ఞ పూజనం అని మొదటి లక్షణం చెప్పారు. పూజ యాంత్రికము, లాంఛన ప్రాయము కాకుండా చేయమంటారు. అలా చేస్తే పుణ్యం వస్తుంది అంటారు. ధర్మంగా ఆర్జించిన ధనంతో పరోపకారం చేస్తే గొప్ప పుణ్యం వస్తుంది. వీటిలో ఒక్కొక్క విషయాన్ని చర్చించాలంటే చాలా వ్రాయాలి. అవసరమైన వారు పెద్దలను సంప్రదించవలసినది.

ఆవలూరుపేట నుండి వచ్చిన ముగ్గురు శ్రీ స్వామివారిని దర్శించి గంజాయితో నింపిన మూడు సిగరెట్లను శ్రీ స్వామివారికిస్తే వారు ఒకేసారి వాటిని కాల్చి త్రాగేశారు. కానీ వారికేమీ మైకం రాలేదు. సిగరెట్లిచ్చిన వారు పూండి నది దగ్గరకు వెళ్ళి శ్రీ స్వామివారిని గూర్చి మాట్లాడుకొని - గంజాయితో నింపిన మరొక సిగరెట్టు శ్రీ స్వామివారికిచ్చి చూడాలని మరలా శ్రీ స్వామి వద్దకు వచ్చారు. వారు రాగానే "మూడు గంజాయి సిగరెట్లు త్రాగినా ఈయనకేమీ కాలేదు, కానీ ఈయన ఒక సామాన్యసాధువే" అని అంటూ వారికి విభూతినిచ్చారు. ఆ మాటలు వినగానే వారు ఆశ్చర్యచకితులై తాము నది ఒడ్డున మాట్లాడుకున్న మాటలు యధాతధంగా చెప్పిన ఈయన సామాన్య సాధువు కాదు. చాలా గొప్ప మహాత్ముడు అనే భక్తి భావంతో వారికి పాదాభివందనం చేసి వెళ్ళారు.

పొన్నుస్వామి నాయనార్ పంచాయతీ బోర్డు ప్రెసిడెంటు. కొందరు దొంగలు వారి చక్కెర ఫ్యాక్టరీ మిషన్లు దొంగిలించి తీసుకవెళ్ళారు. ఆయన పోలీసు రిపోర్టు కూడా ఇచ్చాడు. కానీ దొరకలేదు. పొన్నుస్వామి శ్రీ పూండి స్వామివారి దగ్గర మొర పెట్టుకున్నారు. అప్పుడు శ్రీ స్వామివారు నీ సొమ్మెక్కడికీ పోలేదు. నది ఒడ్డున గల నసన్ తోపు వద్ద వెదుకు అన్నారు. ఆయన అక్కడ వెతికినప్పుడు ఒకచోట కొన్ని ఇనుప బోల్టులు దొరికాయి. అక్కడుండే ఇసుక తొలగించి చూస్తే ఆ మిషన్లన్నీ అక్కడే ఇసుకలో పూడ్చిపెట్టి యున్నారు.

ఈ సృష్టిలోని ప్రతి చిన్న సంఘటన కూడా మహనీయులకు తెలుస్తూనే ఉంటుంది. అయితే వారిని విశ్వాసముతో ఆశ్రయించిన వారికే మేలు

జరుగుతుంది. విశ్వాసము లేకుండా వారు చెప్పినట్లు చేయలేని వారేమీ పొందలేరు.

ఆకాశ గమనాయ నమః

ఆకాశ గమనాయ నమః అంటే కోరినచోట సంకల్పమాత్రాన కన్పించగల వానికి నమస్కారమని అర్థము. శ్రీ పూండి స్వామివారికి ఒకే సమయంలో అనేక చోట్ల దర్శనమివ్వడం ఒక వినోద లీలగా ఉండేది. ఒక్కొక్కసారి తానా స్థలాలలో ఉండినది వాస్తవమేనని భక్తులకు ఎరుక పరచే వారు కూడా. ఒక్కొక్కసారి ఒకే సమయంలో అనేక చోట్ల కనిపించి తానెవరైంది వారికి తెలియకపోయినా వారిని ఆపదల నుండి రక్షించేవారు. అనంతమైన వారి దివ్యలీలలలో మనకు లభించినవి చాలా స్వల్పమే. మానవ శరీరం రావడం ఎంత గొప్ప అదృష్టమో, దానిని పెద్దలు చెప్పినట్లు ఆశను వదలి సద్వినియోగం చేసుకుంటే ఎంతటి దివ్యస్థితి పొందవచ్చో తెల్పేదే ఈ ఆకాశ గమనాయ నమః అనే లీలా ధ్యేయం.

మే నెల ఎర్రటి ఎండలో తారు రోడ్డుమీద విరామం లేకుండా పచార్లు చేస్తున్న స్వామివారిని ఎందుకిలా చేస్తున్నారని అడిగిన వారితో - నిమ్మకాయ పులిహోర వంటికి మంచిది. నిమ్మకాయ ఊరగాయ వంటికి మంచిది. ఒకే సంతగుంపులు అని మాత్రం అన్నారు. అదే సమయంలో తిరుపుత్తూరు భక్తులు శ్రీ వారి దర్శనానికి రావాలని పులిహోర చేసేందుకు నిమ్మకాయల కొరకు సంతకు వెళితే అక్కడెక్కడాలేవు. వారు సంత బయటకు రాగానే వారు కోరిన ధరకే ఒక వ్యక్తి నిమ్మకాయలిచ్చారు. తిరుపుత్తూరు భక్తులిప్పుడు కలశపాకం వచ్చి తమకు నిమ్మకాయలిచ్చిన వారు శ్రీ స్వామివారేనని గుర్తించి ఆశ్చర్యపోయారు. కానీ అక్కడున్న ప్రజలు గత ఐదురోజులుగా శ్రీ స్వామివారు ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదంటారు. ఆకాశగమనాయ నమః అంటే సంకల్పమాత్రం చేత కోరిన చోట కన్పించగలవారు అని అర్థం. మీ దర్శనానికి వస్తున్నాము. నిమ్మకాయలు దొరకలేదు స్వామీ అని చెప్పుకొనిన వెంటనే శ్రీ

స్వామివారు వారికి నిమ్మకాయలిచ్చారు. కానీ అదే సమయంలో కలశపాకంలోనే ఉన్నారు. అది మొదలుకొని ఆ తిరుపుత్తూరు భక్తులు తరుచుగా శ్రీ స్వామివారిని దర్శించేవారు.

శ్రీ స్వామివారు మూడు రోజులుగా కదలకుండా సంతలో కూర్చొనియున్నారు. ఒకామె శ్రీ వారికి కొంత గంజి సమర్పించింది. అప్పుడామెతో వేలూరు నుంచి మూడు రకాల ఆహారపదార్థాలు తెచ్చేవారు వస్తూ పోలూరులో దారి తెలియక ఉన్నారు. వారికి నేను వెళ్ళి దారి చెప్పి వస్తానన్నారు.

ఒక గంట తర్వాత వేలూరు నుంచి వచ్చిన భక్తులు మూడు రకాల ఆహార పదార్థాలు తెచ్చి శ్రీ స్వామివారికి నివేదిస్తూ - వీరే గదా మనకు ఒక గంట క్రిందట పోలూరులో దారి చెప్పినవారు అని ఆశ్చర్యపోయారు. కానీ సంతలో గంజి ఇచ్చిన తల్లి శ్రీ స్వామివారు తాను గంజి ఇచ్చేటప్పుడన్న మాటలు చెప్పి మూడు రోజుల నుండి ఈ క్షణం వరకూ శ్రీ స్వామివారు ఇక్కడ నుండి కదలనే లేదు మరి వీరు మీకు పోలూరిలో దారి ఎలా చెప్పారు అంటుంది. ఆకాశ గమనాయనుడు గదా! సంకల్పమాత్రం చేత కోరిన చోట కన్పించగల సిద్ధ పురుషుడని వారు ఒకే కాలంలో ఎన్నిచోట్లయినా కన్పించగలరని ఆమెకు తెలియదు గదా పాపం.

సింగారవాడి అనే గ్రామంలో ఒక బ్రిడ్జిమీద శ్రీ స్వామివారు కూర్చొనియున్నారు. ఒక భక్తుడు వచ్చి స్వామీ! ఈ రోజు ఆషాడ కృత్తిక గనుక మిమ్ములను సైకిల్ మీద విల్వరాణిలోని సుబ్రమణ్యం స్వామి గుడికి తీసుకుపోతున్నాడు. "మీరు వెళ్ళి రండి నేను వస్తాను. ఒకే సంత సమూహము" అని శ్రీ స్వామివారన్నారు. ఆ సైకిల్ భక్తుడు విల్వరాణి చేరగానే అక్కడ ఒక బండపైన మౌనంగా కూర్చున్న స్వామివారిని చూచి ఆశ్చర్యపోయాడు. సైకిల్ పైన వచ్చే నా కంటే ముందు ఏ వాహనం గూడ రాలేదు. మరి శ్రీ స్వామివారు నా కంటే ముందెలా ఇక్కడకు వచ్చారని అక్కడున్నవారికి చెప్పాడు. నాలుగు రోజుల నుండి శ్రీ స్వామివారు ఇక్కడే

ఉన్నారు. మరి మీకు గంట క్రిందట సింగారవాడిలో ఎలా కనిపించారని వారి యోగశక్తికి ఆశ్చర్యపోయారు.

ఒకమారు చైయార్ నదిలో శ్రీ వారు తపస్సులో కూర్చొని యుండగా హఠత్తుగా వెల్లువ వచ్చి రెండుపాయలుగా చలి నీరు ప్రవహించిందే కానీ శ్రీ స్వామివారిని తాకలేదు.

కలశపాకం, పూండి మధ్యలో ఒక రోడ్డు ప్రక్కన శ్రీ స్వామివారు పడుకొన్నారు. వారి ప్రక్కన ఒక సాధువు కూడా పడుకున్నాడు. అర్ధరాత్రి చూచేసరికి శ్రీ స్వామివారు ఆ సాధువుకు కనిపించలేదు. స్వామివారి కొరకు నలువైపుల చూస్తుంటే శ్రీ స్వామివారు ఒకచోట కంకర రాళ్ళు తింటున్నారు. శ్రీ స్వామివారు విశ్వరూపులుగా కనిపించడంతో ఆ సాధువు పూండికి పరిగెత్తాడు. తెల్లవారి ఆ సాధువు శ్రీ స్వామివారిని దర్శించి నమస్కరించి స్వామి నిన్న రాత్రి ... అని అనగానే - "అవునప్పా నిన్న అలా జరిగిపోయింది. అకాలములో రావద్దు, మంచిది వెళ్ళిరండి" అని ఆశీర్వదించారు.

విల్వరాణి నుండి బస్సు కండెక్టరు, డ్రైవరు లాస్టు బస్సులో స్వామిని చెంగం తీసుకవెళ్ళారు. తెల్లవారి శ్రీ స్వామివారికి టిఫిన్, కాఫీ ఇప్పించి మీరిక్కడే ఉండని చెప్పి, బస్సులో వస్తున్నారు. శ్రీ స్వామివారు అక్కడే ఉన్నారు. మధ్య మార్గంలో నది ఒడ్డున శ్రీ స్వామివారిని చూచి బస్సు ఆపారు. ఈ బస్సు కంటే ముందు ఏ బస్సు లేదు. శ్రీ స్వామివారిక్కడికెలా వచ్చారని అందరూ ఆశ్చర్యముతో నమస్కరించారు. శ్రీ స్వామివారు ఒకే చోట ఉండి అదే సమయంలో అనేక చోట్ల దర్శనమివ్వడం అనేది వారికొక వినోద లీల మాత్రమే.

చెంగం తాలూకా కృష్ణాపురం నుండి ఇద్దరు స్నేహితులు వచ్చి నక్షత్రగుడిలో స్వామిని దర్శించుకొని వారికి ఇడ్లీ, వడ తినిపించి బస్సులో తమ గ్రామం వెళుతున్నారు. కడలాడి అనే గ్రామం వచ్చేసరికి శ్రీ స్వామివారు అక్కడున్నారు. నక్షత్రగుడిలో గంటకు క్రిందట శ్రీ స్వామివారికి ఇడ్లీ, వడ సమర్పించి వస్తున్నాము. ఈ బస్సుకంటే ముందు బస్సులేదు. శ్రీ

స్వామివారిక్కడికెట్లా వచ్చారని అక్కడున్నవారినడిగితే - మూడు రోజుల నుండి స్వామి ఇక్కడే ఉన్నారు. నక్షత్ర గుడిలో మీరెట్లా చూచారు అంటున్నారు. శ్రీ స్వామివారికి గుగ్గిళ్ళు పెట్టబోతే "ఇప్పుడే గదప్పా మీరు ఇడ్లీ, వడ ఇచ్చారు. మరలా గుగ్గిళ్ళెందుకు?" అన్నారు. అంతేకానీ ఇతర ఏ ప్రశ్నలకు సమాధానమివ్వలేదు. (ఒకే సమయంలో శ్రీ స్వామి వారు రెండు చోట్ల ఉన్నారని అర్థమైంది). శ్రీ స్వామివారు గొప్ప సిద్ధపురుషులని అందరూ నమస్కరించారు.

చాలామంది యోగులు శ్రీ స్వామివారిని దర్శించేవారు. ఒకప్పుడు ఒక యోగి యొక్క జుట్టు ముడి విప్పితే ఆ జుట్టు వీధులు చిమ్ముతున్నంత పొడవుగా ఉంది. అతని కండ్లు రక్త వర్ణంలో ఉన్నాయి. అతడు మాటి మాటికి ఒక నాగుబామును తన పెద్ద జేబునుండి తీసి తన చేతికి వేసుకొని కొంతసేపు అయ్యాక మరలా జేబులో వేసుకునేవాడు. ఇట్లా పలుమార్లు చేసి శ్రీ స్వామివారి ఎదుటనే బీడీ త్రాగాడు.

ఇదంతా మౌనంగా చూస్తున్న శ్రీ స్వామివారు "అతను కూడా మనిషే. అతనికి పిల్లాపాపలున్నారు. బిడ్డలు బాధపడుతారు. అతనిని వదిలెయ్! ఎవరో చేసిన పాపానికి ఇతనిని ఎందుకు బాధపెడుతావు. మంచి ఆలోచించు. మంచిచెయ్యి, మంచి జరుగుతుంది. మన అంతస్తుకు ఇలాంటి మహిమలు పనికిరావు" అని అన్నారు. ఆ యోగి నవ్వి "మీ ఆజ్ఞ ప్రకారమే చేస్తాను" అంటూ కొన్ని అడుగుల దూరం వెళ్ళి గాలిలో అదృశ్యమైపోయారు. అక్కడున్న ప్రజలు ఇదేంటి స్వామీ? అంటే "అది దైవ రహస్యం" అని అన్నారు.

మహనీయులతో మనకు గల గత జన్మ ఋణానుబంధము వలన మనలను వారు తమ సన్నిధికి చేర్చుకుంటారు. మనం వారి సన్నిధిని సద్వినియోగం చేసుకుంటే ఎంతో ఉద్ధరించబడుతాము. అహంకరించి మన పాత సంస్కారాలనే అంటిపెట్టుకుంటే చేజిక్కిన వజ్రాన్ని జారవిడుచుకొన్న అభాగ్యుల మౌతాము.

బదరీనాథ్ నుండి ఒక యువ సన్యాసి కార్తీక దీపోత్సవానికి తిరుమణ్ణామలై వచ్చాడు. అతను కొండెక్కుతుంటే కొండకు ఉత్తరం వైపు గొప్ప వెలుగు కనిపించింది. తనకు తెలియకనే అతడు ఆ వెలుగు వైపుకు నడవసాగాడు. చివరకతడు శ్రీ పూండి స్వామివారి సన్నిధికి వచ్చాడు. ఆ తర్వాత అతడు మూడుమార్లు తిరువణ్ణామలై వచ్చినప్పుడు కూడా ఇదే విధంగా శ్రీ స్వామివారు తన సన్నిధికి తీసుకవచ్చారు. ఆ సన్యాసి శ్రీ స్వామివారిని సేవించి ఉద్ధరించబడ్డాడో, లేదో తెలియదు. శ్రీ పూండి స్వామివారిలాంటి మహనీయుని సన్నిధిలో ఉంటే ఈ ఒక్క జన్మలోనే ఆత్మజ్ఞానం పొందడం సత్యం.

ఒక భక్తుడు తను కోరిన పనైతే శ్రీ స్వామివారికి ఉంగరం సమర్పిస్తానని మొక్కుకున్నాడు. అతను కోరిన పని జరిగినందున అతనొక ఉంగరం తెచ్చి శ్రీ స్వామివారి వ్రేలికి తొడగబోయాడు. కానీ ఆ ఉంగరం చిన్నదైనందున వేలికి ఎక్కలేదు. అతడు బలవంతంగా ఎక్కించాడు. అందువల్ల వేలు బాగా వాచిపోయింది. కానీ శ్రీ స్వామివారా బాధను గురించి పట్టించుకోలేదు.

ఒకరోజు తిరువాలం నుండి వచ్చిన శ్రీ శివానందస్వామిగారు కొన్ని మందు ఆకులు తెచ్చి నూరి ఆ వేలుకు పూయబోయాడు.

శ్రీ స్వామి: వేలికి ఉంగరము కావాలి కాబట్టి దానిని అలానే బాధపడనివ్వు. దానిని అలా వదిలేసెయ్.

శ్రీ శివానందస్వామి: మీ ఇష్టాయిష్టాలు సంపూర్ణంగా కడిగి వేయబడ్డాయి. మీరొక పెద్ద బండరాయి వలె ఉన్నారు. మీకింకేమి మిగిలి ఉన్నాయి.

శ్రీ స్వామి: అట్లాగయితే నీ యిష్టమొచ్చినట్లు చేసుకో. దీనిని చూసేందుకు కొన్ని రోజుల తర్వాత ఒకరు వస్తారు. అతని ఇష్టమొచ్చినట్లు చేసుకోనివ్వు అన్నారు.

కొన్నాళ్ళ తరువాత ఒక చిలుక వచ్చి నిత్యం ఆ వేలిని తన ముక్కుతో

పొడిచేది. శ్రీ స్వామివారి భుజం మీద కూర్చునేది. ఆ చిలుక భుజం మీద ఉండగా తీసిన ఫోటో కూడా ఉంది. క్రమంగా శ్రీ స్వామివారి వేలు వాపు తగ్గిపోయింది. ఆ ఉంగరాన్ని తొలగించివేశారు. ఆ చిలుక రూపంలో ఏ మహత్ముడొచ్చారో ఎవరికి తెలుస్తుంది.

కోలారు గోల్డ్ ఫీల్డులో పని చేసే ఒక ధనవంతుడు వచ్చి నా జబ్బు నయం చేస్తే శ్రీ స్వామివారికి కోరినంత ధనం ఇస్తానని అక్కడున్న ఒక సేవకునికి చెప్పాడు. "ఆ మాట శ్రీ స్వామివారికి చెపితే వారు విపరీతమైన విధంగా వ్యవహరిస్తారు. మీరు మీ బాధను శ్రీ స్వామివారికి హృదయ పూర్వకంగా విన్నవించండి. డబ్బు మాట ఎత్తవద్దు" అని సేవకుడు సలహా ఇచ్చాడు.

అతడు నదిలో స్నానము చేసి వచ్చి శ్రీ స్వామివారి ముందు నిలుచున్నాడు. అతడు నోరు విప్పి మాట్లాడకముందే శ్రీ స్వామివారన్నారు. "నీవొక మూర్ఖుడివి. తల్లికి భార్యకు తేడా ఎవరికి తెలియదు, జంతువులు కూడా సంతానోత్పత్తికి సమయపాలన పాటిస్తాయి. నీవా చిన్న పిల్లతో ఆడుకున్నావు. నీవు చేసిన తప్పుకు కర్మ ఫలమనుభవించు" అన్నారు.

తన తప్పును యథాతథంగా చెప్పిన వీరు చాలా గొప్పమహాత్ములు. వీరు తప్ప వేరెవ్వరూ నా జబ్బు నయం చేయలేరు అని తలచాడు. అతడు నాలుగు రోజులు అక్కడే మొండికేసుకొని ఉండి వారిని ప్రార్థిస్తూనే ఉన్నాడు. అప్పుడు శ్రీ స్వామివారు - ఓరి నీచుడా ఆ వేశ్యతో నీకేమి పని ? సెరుప్పడితో నీ జబ్బు పోతుంది అని అన్నారు. సెరుప్పడి అనే పదానికి అర్ధం చెప్పు దెబ్బ. మరొక అర్ధం అదొక ఆయుర్వేదమందు. మందు అనే అర్ధం తెలియక అతడు బాధ పడుతున్నాడు. అక్కడున్న ఒక సాధువు - సెరుప్పడి అంటే ఆయుర్వేద మందు. దానిని నీవు కషాయంగా కాచి త్రాగు నీ జబ్బు పోతుందని చెప్పాడు. ఆరు నెలల తర్వాత ఆరోగ్యవంతుడై ఆతడు కృతజ్ఞతతో వచ్చి శ్రీ వారికి నమస్కరించాడు. కోపము : నీటి మీద వ్రాసిన అక్షరంలాంటిది - మరొకటి ఇసుకలో వ్రాసిన అక్షరం లాంటిది - మరొకటి రాతిపై చెక్కిన అక్షరంలాంటిది.

మహనీయుల కోపం నీటి మీద వ్రాసిన అక్షరంలాంటిది. సాత్వికుల కోపం ఇసుక మీద వ్రాసిన అక్షరంలాంటిది. మూర్ఖుల కోపం రాతి మీద చెక్కిన అక్షరం లాంటిది . శ్రీ స్వామివారు మొదట అతనిని తిట్టినా ఆ కోపం క్షణం సేపే. చివరకు అతని వ్యాధి పోగొట్టారు గదా! కోప్పడ్డ వారినల్లా మూర్ఖులని తలవడం అజ్ఞానమవుతుంది.

ధర్మపురి జిల్లా ఊత్సంగరై నుండి ఒక వ్యక్తి శ్రీ స్వామివారి ఎదుట నమస్కరిస్తున్నాడు. వెంటనే శ్రీ స్వామివారు మునుస్వామి ముందున్న నాగలి బాగా లేదు. వెనుకనున్న నాగలి బాగా లేదు. ఇక వ్యవసాయమెలా సాగుతుంది. అంతా కుక్కల పాలౌతుంది, జాగ్రత్త!

మరి మార్గమేమిటి స్వామి? అన్నాడతడు. "నారుమడిలో నుండి నారు తీసి మాగాణిలో విడి విడిగా నాటాలి. అప్పుడు వరి బాగా పెరుగుతుంది. అక్కడే వదిలేస్తే నాశనమౌతుంది" అన్నారు శ్రీ స్వామివారు.

చెడు అలవాట్లకులోనైన తన అన్న తమ్ములను గూర్చి చెప్పిన మాటలని ఆ వచ్చిన వ్యక్తికి అర్థమయింది. అతడు ఇంటికి వెళ్ళి తన భాగం ఆస్థిని తీసుకొని వేరుబోయాడు. అతని అన్న దమ్ములు ఆస్తంతా పోగొట్టుకొని బీదరికముతో బాధపడుతున్నారు. శ్రీ వారి సలహా ప్రకారం వేరుబోయినందున సుఖంగా ఉన్నాను. ఇప్పుడు శ్రీ స్వామివారే నాకు దైవము అంటున్నాడు.

శ్రీ స్వామివారి మాటలు ఆ వ్యక్తికి అర్థమయ్యేటట్లు చేశారు శ్రీ స్వామివారు. మన దగ్గర కొంతైన పుణ్యము, ధర్మము ఉంటే మహనీయుల కృపను పొందే విధంగా నడుచుకోగలుగుతాము. పుణ్యము శూన్యమైనప్పుడు మహనీయులెంత కృపచూపినా అది బూడిదలో పోసిన పన్నీరౌతుంది.

సంకల్ప మాత్రాన పంచభూతాలను అదుపు చేయగల సామర్థ్యం సిద్ధపురుషుల కుంటుంది. కాని మనం వారికి మన బాధ చెప్పుకోవాలి. లేకుంటే సృష్టి సూత్రాలకు వ్యతిరేకంగా వారు పంచభూతాలను ఆజ్ఞాపించరు. సాటిజీవుల బాధ చూచినప్పుడైనా వారు ఆ జీవులపై కరుణతో

పంచభూతాలను ఆజ్ఞాపిస్తారు. ఒకసారి వర్షాలు లేక కరువుగా ఉండి పశువులకు గడ్డిలేదు. అవి పులి విస్తరాకులు, చింపిరి కాగితాలు తినడం శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారు చూచి ఒక గంటలోపల వర్షం కురిసి చెరువులు నిండేటట్లు చేశారు. కరుణకు మారుపేరు మహనీయులే అని నిరూపించారు.

1968 వ సం||లో ఉత్తర ఆర్కాడ్ జిల్లాలో వర్షాలు లేక కరువుతో ఉంది. అక్కడ నుంచి వచ్చిన భక్తులు శ్రీ స్వామివారికి తమ కరువు విషయం చెప్పుకొని వర్షం కొరకు వారిని వేడారు. అందుకు శ్రీ స్వామివారు "నేను మనిషిని పంపాను. టెంకాయ చిప్పలో నీరు తెస్తున్నాడు" అని శెలవిచ్చారు. ఆ రాత్రికి రాత్రి వర్షం కురిసి చెరువులన్నీ నిండాయి. ప్రకృతిమాత పులకించి ఆకుపచ్చని చీరతో నాట్యమాడింది. అనంత కోటి జీవులు భగవంతునకు కృతజ్ఞతలు తెలిపాయి. కానీ శ్రీ స్వామివారు వారి స్తోత్రాలు, కృతజ్ఞతాభివందనలు వింటారా!

సుబ్రమణ్యం గారి భార్య కాన్పుకొరకు చిత్తూరు C.M. హాస్పటల్‌కు పోతూ "స్వామీ! నేను కాన్పు కొరకు C.M. హాస్పిటల్‌కు పోతున్నాను. మీరు నాతో ఉండి రక్షించండి" అని ప్రార్థించింది. శ్రీ స్వామివారామెకు విభూతినిచ్చి "నేను వస్తాను వెళ్ళి రండి - శుభం" అని దీవించి పంపారు.

C.M. హాస్పిటల్‌లో ఆమె ప్రసవం కాక శ్రీ స్వామివారిని ప్రార్థించింది. అదే సమయంలో మరొక భక్తురాలు తన కష్టాలు చెప్పుకొని రక్షించమని వేడుకుంటూ విభూతి కొరకు అర్థించింది. శ్రీ స్వామివారు పలకక పోయినందున ఆమె పలు మార్లు అడుగుతూనే ఉంది. అప్పుడు శ్రీ స్వామివారన్నారు "C.M. హాస్పటిల్‌లో ఉండే ఆమెను రక్షించేదా? బోల్తా పడే లారీలో నున్న డ్రైవరును కాపాడేదా? పందిరి వేస్తుంటే జారి క్రింద పడే మనిషిని రక్షించేదా? మధ్యలో నీ కష్టాలు తీర్చేదా?" అని అన్నారు.

మూడు రోజుల తర్వాత ఆ ముగ్గురూ శ్రీ స్వామివారి దర్శనానికి వచ్చి సాష్టాంగ పడ్డారు. శ్రీ స్వామివారు అలా అన్నారే కానీ వాళ్ళందరినీ ఒకే కాలములో రక్షించి కాపాడిన మహనీయుడు. పిపీలకాది బ్రహ్మ పర్యంతం

సర్వమూ తానైన ఆ మహనీయునకు ఎదురేముంది! ఒకే కాలంలో ఎన్ని దివ్యలీలలైనా చేయగలరు గదా!

అదే వీధిలో నున్న ఒక భక్తురాలు శ్రీ స్వామివారికి చెప్పకుండా ఏమీ చేసేది కాదు. ఒక రోజు ఉదయం పొలం పనికి పోతూ "స్వామీ! నేను పొలం పనికి పోతున్నాను. నా ఇల్లు కనిపెట్టి చూస్తుండండి" అని ప్రార్థించి వెళ్ళిపోయింది. ఆమె సాయంకాలం వచ్చేసరికి ఇంట్లో పెట్టె తాళం తీసి అందులోని మూడు వందల రూపాయలు ఎవరో దొంగిలించారు. ఆమె శ్రీ స్వామివారి వద్దకొచ్చి తన బాధ చెప్పుకొని ఏడ్చింది. అప్పుడు స్వామి "ఎవరికి అవసరమైతే వాళ్ళు తీసుకున్నారు. మన ముక్కు, మన కళ్ళే, నన్నేమి చేయమంటావు? ఆ డబ్బు తీసుకున్నవాడు ఇప్పుడే విభూతి తీసుకొని వెళ్ళాడు" అని చెప్పారు. నీ కొడుకే డబ్బు తీసుకపోయాడు అని చెప్పకుండా మన ముక్కే, మన కళ్ళే అనే మాట ద్వారా ఎరుకపరచారు.

కలశపాక వాస్తవ్యులు మాణిక్యనయనార్ తంగవేలు నయనార్ అనే సోదరులు శ్రీ స్వామివారి ఎడల భక్తిగలవారు. ఒక రోజు రాత్రి మాణిక్య నయనార్ పొలములోనున్న తన సోదరుడు తంగవేలుకు అన్నం తీసుకుపోతూ మాణిక్యవాచకర్ గారు రచించిన పాటలు పాడుకుంటూ పోతున్నాడు. సమీప పొదలలోనున్న శ్రీ స్వామివారు ఆ పాటలు విని నా హృదయము ఆనందముతో నిండినదని అరిచారు. రాత్రి వేళ ఆ పొదలలో శ్రీ స్వామివారిని చూచి మాణిక్యం భయపడ్డాడు. శ్రీ స్వామివారతనిని భయపడకుండా వెళ్ళమన్నారు. కానీ మాణిక్యంగారు తన దగ్గరున్న అన్నం శ్రీ స్వామివారికి తినిపించారు. అది మొదలు ఆ సోదరులెవరో ఒకరు నిత్యం శ్రీ స్వామివారిని వెతికి ఆహారమిచ్చేవారు.

తంగవేలు గారు వేరుశెనగ కాయల వ్యాపారము చేసేవారు. ఒకరోజు శ్రీ స్వామివారు నీవు చేసే వేరుశెనగ కాయల వ్యాపారం ఒక సంవత్సరం పాటు చేయవద్దన్నారు. మీ అన్నను వేరుశెనగ కాయల వ్యాపారం ఒక సంవత్సరంపాటు మానమని చెప్పమన్నారు. మాణిక్యం చెప్పినా తంగవేలు ఆ

వ్యాపారం మానలేదు.

అతడు వందల సంఖ్యలో వేరుశెనగకాయల బస్తాలు కొని నది ఒడ్డున ఆరబోశాడు. నదిలో ఒక్కసారి వెల్లువ వచ్చి కాయలన్నీ కొట్టుకపోయాయి. తన ఆస్తంతా అమ్మి బాకీలు తీర్చవలసి వచ్చింది.

సద్గురువు దయచూపినా వారి ఆదేశాన్ని పాటించకుంటే మనమేమీ పొందలేము. సద్గురువు మాట పాటించి, ఆచరించి గొప్ప మేలు పొందిన వారి విషయాలెన్నో శ్రీ గురుచరిత్ర, సాయి చరిత్రలలో చూస్తాము. వారి మాట ఆచరించనివారు కాలాంతరంలో బాధలు పడడం చూస్తాము.

కలశపాకం వాస్తవ్యులు గోపాల నాయనార్, కైలాసనాయుడు శ్రీ స్వామివారిని వెతికి అన్నం పెట్టేవారు. ఒకరోజు వీరు కలశపాకం నదిలోనూ మేటు పాలయం, కుజ్జాడియేడు, కలశపాకం సంత ఎక్కడ వెతికినా శ్రీ స్వామివారి జాడే లేదు. వారు తిరిగి తిరిగి అలసిపోయి మేటుపాలయం కాలువలోని నాగజెముడు పొదల దగ్గర విశ్రాంతి కొరకు కూర్చున్నారు. ఇంతలో ఒక పెద్ద పాము నాగజెముడు పొదలలోనికి పోవడం చూచి భయపడ్డారు. పొదలలో బస్సు బుస్సు మనే శబ్దం వస్తుంది. అటుచూస్తే శ్రీ స్వామివారు అక్కడ కూర్చోని ఉన్నారు. వారి దగ్గరకు వెళ్ళేదారిలేక పశువుల కాపరుల చేత నాగజెముడు నరికించి దోవచేసి వారికి ఆహారము పెట్టారు. అక్కడ నాగజెముడు పండ్లతొక్కలు పడి ఉన్నాయి. స్వామీ మీకు కావలసిన ఆహారం మేమిస్తాము. మీరీ నాగజెముడు పండ్లు తినకండి అని వేడుకున్నారు. అందుకు స్వామివారు “అది దేవ ఆహారము, మీరు వెళ్ళండి” అని చెప్పారు. స్వామీ ఇక్కడ పాములున్నాయి. మీరిక్కడకు రావద్దు అంటే “అవి చాలా మంచివి, మీరు భయపడకుండా వెళ్ళండి” అని చెప్పారు.

సినిమా ద్వారా ఆత్మబోధ

ఒక భక్తుడు శ్రీస్వామివారిని దర్శించుకొని టూరింగ్ సినిమా ధియేటర్లోని సినిమా చూచుటకు తీసుకువెళ్ళాడు. అందరికీ సినిమా

కనబడుతుంది. ఈ భక్తునకు మాత్రం తెల్లని తెర మాత్రమే కనబడుతుంది. స్వామి నాకు సినిమా తెరతప్పితే సినిమా కనిపించడంలేదు మీకేమైనా సినిమా కనిపిస్తుందా అని అడిగాడు. దానికి శ్రీ స్వామివారు విజ్ఞానము, మిజ్ఞానము (ఆత్మజ్ఞానము) పోటీ చేస్తే నేనేమి చేయగలను అని చెప్పి హాలు బయటికి వచ్చేశారు. స్వామీ నాకెందుకు సినిమా కనిపించలేదు అని అడిగాడు. అందుకు స్వామి అన్నారు "మనస్సు ఖాళీ చేసుకో, అంతా మంచి జరుగుతుంది. వచ్చిన పని మానివేసి వద్దన్న దాన్ని ఎందుకు చేస్తావు?" అని శ్రీ స్వామి వెళ్ళిపోయారు.

సినిమా తెరలాంటిది ఆత్మ. అది ఏ క్రియ చేయకుండా ఆనందంలో మునిగి ఉంటుంది. మన మనస్సు అనే ప్రొజెక్టరులో ఆలోచనలు అనే సినిమా వేస్తే అది తెరమీద నవరసాలను చూపిస్తుంది. నిజానికి అంతా చేసేది మనస్సే కానీ తెరచేసినట్లనిపిస్తుంది. నిజంగా తెర ఏమీ చేయదు గదా! మనస్సును నియంత్రించి, ఆత్మను తెలుసుకునే మార్గం చూడు అని శ్రీ స్వామివారు చెపుతున్నారు. వచ్చిన పని మానేసి వద్దన్న పనినెందుకు చేస్తావు అంటే మానవ జన్మకు వచ్చింది ఆత్మను తెలిసికొనేందుకు మాత్రమే. ఆ పని మానేసి సినిమా చూడడం వంటి ఇంద్రియ సుఖాలలోపడి ఉండడం మంచిది కాదని బోధిస్తున్నారు.

ఒక వడ్రంగి ప్రతిరోజు కల్లు తాగేందుకు నది దాటి పళంకోయిల్ అనే గ్రామానికి వెళ్ళేవాడు. నదిలో కూర్చొనియున్న శ్రీ స్వామివారికి నమస్కరించి వెళ్ళేవాడు. ఒక రోజు రాత్రి వేళ శ్రీ స్వామివారిని దర్శించినపుడు ఒక అద్భుత దృశ్యం చూశాడు. ఐదుగురు పదహారు సం॥ వయస్సుగల కన్నెలు తెల్లని మిరుమిట్లు గొలిపే వస్త్రములు ధరించి కొందరు చామరములు వీస్తుంటే మరికొందరు గంధం పూస్తుంటే మరొకరు పుష్పమాలలు శ్రీ స్వామివారి కంఠానికి అలంకరిస్తున్నారు. గాలి లేక ప్రజలు ఇబ్బంది పడే వేసవి రాత్రిలో చల్లని ఐస్ లాంటి సుగంధ భరితమైన గాలి ఎలా వస్తుంది. ఐదు నిమిషాలు ఈ దృశ్యాన్ని చూచి భయపడి పరిగెత్తాడు. మరురోజు నదిలో మౌనంగా

కూర్చొనియున్న శ్రీ స్వామివారిని దర్శించి నిన్న తాను చూచిన అద్భుత దృశ్యం గురించి అడిగాడు. అది దేవ రహస్యము అని చెప్పి శ్రీ స్వామివారు ఒక పాట పాడారు

"అజ్ఞానం తొలగి పోయింది
ఆనందం పొందాము
ఆత్మజ్ఞానం వచ్చింది
కష్టాలు లేవు - అహంకారం తొలగింది
కర్మ బంధం విడిపోయింది
జ్యోతిని చూచాను"

ఆ దృశ్యం చూచిన వడ్రంగి ఎంతో పుణ్యాత్ముడు దృశ్యం చూడడమే గాక శ్రీ స్వామివారి యొక్క నిజస్థితిని వారి నోటినుండి వినగల్గాడు. అతడు కల్లు త్రాగుతున్నా గొప్ప పుణ్యకార్యాలు చేస్తున్న మహా మనిషై ఉంటాడు.

మద్రాసు నుండి వచ్చిన భక్తురాలు మార్గమధ్యంలో దొంగలు తన కమ్మలు, ముక్కు పుడకలు దోచుకున్నారని శ్రీ స్వామివారికి చెప్పి ఏడ్చింది. ఆమె పేదరికానికి జాలి చెందిన శ్రీ స్వామివారు మాణిక్యం ఇంటి నుండి ఒక ఇనుప ముక్క తెప్పించి దానిని చేత పట్టుకొని ఆ కమ్మి వైపు చూడడంతోనే అది బంగారంగా మారిపోయింది. దానిని ఆ పేదరాలికిచ్చి నగలు చేయించుకోమన్నారు. నిత్యం శ్రీ వారికి అన్నం పెట్టే మాణిక్యానికి ఇది చూచి ఆశ పుట్టింది. అతడు నాగలి కర్రు తెచ్చి శ్రీ స్వామివారికిచ్చి బంగారం చేయమన్నారు. అందుకు శ్రీ స్వామి "మనసు పండితే జన్మ బంగారమవుతుంది. మనసు పండకపోతే జన్మ భంగమవుతుంది" అని మాత్రమన్నారు, కానీ దాన్ని బంగారు చేయలేదు. నిరాశ చెందిన మాణిక్యం కొందరు స్నేహితులుతో వచ్చి శ్రీ స్వామివారిని కొట్టాలని ప్రయత్నించాడు. శ్రీ స్వామివారు మురుగా, మురుగా అని ముమ్మారు పలుకగానే ఆ నిశీ సమయములో ఒక పెద్ద నెమలి వచ్చి వాళ్ళను తన ముక్కుతో పొడుస్తుంది. వారంతా భయపడి వెళ్ళిపోయారు.

ఇన్ని రోజులు అన్నం పెట్టినా శ్రీ స్వామి తనకు బంగారం చేసే విద్య చెప్పలేదని మాణిక్యం బాగా రెచ్చిపోయి శ్రీ స్వామివారిని మంచిమాటలతో మభ్యపెట్టి బండిలో ఎక్కించుకొని మల్లవాడి తోటలోకి తీసుకవెళ్ళాడు. బంగారు చేసే విద్య చెప్పమంటే మౌనం వహించిన శ్రీ స్వామివారి వేళ్ళను రాయితో కొట్టి హింసించాడు. అప్పుడు శ్రీ స్వామివారు "ఉండేందుకు స్థలము వెదుకు - నాశనము, నాశనము" అని మాత్రమన్నారు. వారిలో ఒకడు ఆ విద్య చెప్పకుంటే చంపుతానని కత్తి చూపించాడు. వెంటనే అక్కడొక పెద్దపులి ప్రత్యక్షమై గాండ్రించింది, అందరూ చెల్లా చెదురై పరుగెత్తి వెళ్ళిపోయారు.

అలా పరుగెత్తి వారు కలశపాకం వినాయక గుడిదగ్గరకు రాత్రి 1 గంటకు చేరారు. వారికంటే ముందే శ్రీ స్వామివారా గుడి దగ్గర కూర్చోనుండడం చూచి బిత్తరపోయారు.

ఇంత జరిగినా దురాశాపరులైన వారిలో కొంచమైనా మార్పులేదు. ఎలాగైనా శ్రీ స్వామిని అంతమొందించాలని ఒక రాత్రి వేళ స్వామి వద్దకు వచ్చారు. వారు వచ్చేసరికి తల – మొండెము – కాళ్ళు - చేతులు చెల్లా చెదురుగా రక్తపు మడుగులో పడి ఉండడం చూచి తమకంటే ముందే ఎవరో స్వామివారిని చంపేశారని తలచి వెళ్ళిపోయారు. మరురోజు కలశపాకం వీధిలో తిరుగుతున్న శ్రీ స్వామివారిని చూచి - వారొక గొప్ప సిద్ధపురుషులని వారిని చంపాలని ప్రయత్నించడం అపచారమని వారు తమ ప్రయత్నం విరమించుకున్నారు.

ఆశ మానవుణ్ణి ఎంతటి దర్గతి పాలుజేస్తుందో చూడండి. అంతటి గొప్ప సిద్ధపురుషునకు అన్ని రోజులుగా ఆహారమందించే భాగ్యం గలిగి ఎంతో పుణ్యమార్జించాడు. బొత్తిగా వివేకం లేని కారణంగా బంగారం తయారు చేసే విద్య కావాలనే ఆశ కల్గింది. ఆ ఆశ నెరవేరక పోవడంతో శ్రీ స్వామివారిని హింసించడం, చంపాలనే ప్రయత్నాలు చేయడం వంటి ఘోర పాపాలు చేశాడు. ఇలాంటి గురు ద్రోహానికి శిక్షలు కూడా భగవంతుడు గొప్పగానే వేస్తాడు. గనుక బుద్ధి వికాసం లేకుండా పుణ్యమార్జించడమొక్కటే మానవుల

ధ్యేయం కాకూడదంటారు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టర్ గారు. ఇది అక్షర సత్యం గదా!

శ్రీ స్వామివారు చేసే ఖండయోగం చూచే భాగ్యం ఎంతో పుణ్యముంటేనే కలుగుతుంది. కలశపాకం వాస్తవ్యులు తంగవేలు నయనార్, షణ్ముఖ నయనార్ ఒకరోజు శ్రీ స్వామివారికి ఆహారం తీసుకపోతున్నారు. వినాయకగుడి ప్రక్కన స్మశానంలో శ్రీ స్వామివారి తల, మొండెము, కాళ్ళు, చేతులు విడివిడిగా పడి ఉండడం చూచారు. తంగవేలు నయనార్ భయపడకుండా ఆ అవయవాలకు మూడు మార్లు. ప్రదక్షిణ చేసి, దక్షిణం వైపు తల పెట్టి సాష్టాంగపడగానే రెండు కాళ్ళు అతుకుకున్నాయి. తూర్పువైపు తలపెట్టి సాష్టాంగ పడగానే తల, మొండెము, చేతులు, కాళ్ళు అన్నీ అతుకుకొని శ్రీ స్వామివారు పునర్జీవితులైనారు. మీరెందుకు అకాలంలో వచ్చారు? సమయం చూచి రావాలి అన్నారు. నాయనార్లు తప్పయిపోయింది, క్షమించమని అన్నం పెట్టి నమస్కరించి వెళ్ళారు. ఈ ఖండయోగం చేయడం శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారు, శ్రీ సాయినాథులు అందరు మహనీయులకు ఇది ఒక దివ్యలీల.

1968 వ సం||లో వర్షానికి నది వెల్లువలో ఉంది శ్రీ స్వామివారు మూడురోజులు నదిలోనే యోగనిష్ఠలో యున్నారు. శ్రీ స్వామివారు తడవకుండా ఉండేందుకు వేసిన పంజరం వెల్లువకు కొట్టుకుపోయింది. మూడు రోజుల తర్వాత ఇసుకపైన వెంట్రుకలు కనబడుతుంటే రైతులు ఇసుకను తొలగించారు. శ్రీ స్వామివారు ఎప్పటివలె క్షేమంగా ఉన్నారు. నది ఒడ్డున ఒక పందిరి వేసి అందులో శ్రీ వారిని కూర్చోబెట్టి అభిషేకము ఆరాధన చేశారు. అది మొదలు వారిని నది స్వామి అని పిలిచేవారు. అంతకు ముందు మురికి స్వామి, మూటల స్వామి అనే పేరుతో పిలచేవారు. క్రమంగా దర్శనానికి వచ్చే వారెక్కువైనారు. శ్రీ స్వామి ముందొక పళ్ళెము పెట్టి డబ్బులు తీసుకునేవారు. అది ఇష్టము లేని శ్రీ స్వామివారు విల్వారాణి నక్షత్రగుడిలో కూర్చోసాగారు.

1964 వ సం|| కార్తీకమాసంలో ఒక వారం రోజులు జడివాన కురిసింది. అప్పుడు శ్రీ స్వామివారు గుంటగట్టనే చోట ఒంటికాలిపై తపస్సు చేశారు. అంతటి వాన కురిసినా వారిచుట్టూ మూడడుగుల వరకు నేల పొడిగా నుండడం చూచిన ప్రజలు ఆశ్చర్యచకితులైనారు. నాటినుండి వారి మహిమ నలుదిశలా వ్యాపించసాగింది.

ఒకరోజు శ్రీ స్వామివారు ఆదిమూలం మేస్త్రిగారి కొట్టంలో కూర్చున్నారు. శివానంద మొదలియార్ అన్నం పెట్టబోతే తినవచ్చు, తినివచ్చు అని ముమ్మారు పలికారు గాని తినలేదు. మరుసటి రోజు ఉదయం **4** గంటలకు ఆదిమూలం మేస్త్రి వచ్చాడు. వేళ కాని వేళలో మీరు రావద్దు, అని చెప్పి మంచి వడగండ్ల వానలో శ్రీ స్వామివారు అదృశ్యమైపోయారు.

అనేక సంవత్సరములుగా తిరుగుచూ శ్రీ స్వామివారు పూండిలో శ్రీ రాములునాయుడు గారి ఇంటి వరండాలో 1960 సం|| నుండి 1978 వ సం|| మహా సమాధి చెందే వరకు పంతొమ్మిది సంవత్సరములు ఏ అవసరార్థము లేవకుండా అక్కడే కూర్చున్నారు. అన్నపానీయాలు, మల మూత్ర విసర్జనకు కూడా లేచేది లేదు. ఎవరైనా నోటిలో పెడితే ఒకటి రెండు ముద్దలు స్వీకరించేవారు. కొందరు దగ్గర కొస్తే పెద్దగా గర్జించేవారు.

తనకు దేహమున్నదన్న సంగతే మరచి గాఢ సమాధిలో వారి జేబులో బల్లి గుడ్లు పెట్టి పిల్లలు చేస్తే అవి ఆ జేబులోనే ఉండేవి. అవి బయటికి పోతుంటే తీసి మరలా తన జేబులో వేసుకొనేవారు. అలాగే తేళ్ళు, మండ్రగబ్బలు కూడా తన జేబులో ఉండేవి.

మలపీఠ నాయకుడు

శ్రీ స్వామివారు పూండిలోని పెంకుటిటి వరండాలో కూర్చో సాగాక భక్తులు శ్రద్ధా భక్తులతో తన నోటికందించిన ఆహారాన్ని కొంతమంది ఇచ్చినప్పుడు మింగేవారు. కొందరిచ్చినప్పుడు స్వీకరించేది లేదు. వారు విసర్జించిన మలము మైనము వలె ఉంటూ దుర్వాసన లేకుండా పునుగు

జవ్వాజి వంటి సుగంధ ద్రవ్యముల వాసన వెదజల్లేది. ఆ మలము ఒక పీఠమువలె ఆ అరుగుపై పేరుకపోయింది. కొంత అరుగువెంబడి కారేది. ఆ పీఠముపై శ్రీ స్వామివారు ఎప్పుడూ ఉండడముచే పీఠము పెరిగినందున శ్రీ స్వామివారి తల వరండా కప్పుకు తగలసాగింది. అప్పుడు భక్తులు గడ్డ పారలతో ఆ మలపీఠాన్ని త్రవ్వి తీసేశారు. అందుచే శ్రీ స్వామివారికి మలపీఠ నాయకుడనే పేరు వచ్చింది. త్రిమలాలను అంతమొందించిన మహనీయుడు గదా మన మలపీఠనాయకుడు.

అది ఒక తుఫాను రాత్రి. చెట్లు వేళ్ళతో సహా పెకలించుకొని పడిపోయి ఉన్నాయి. గాఢాంధకారమైన చీకటి. వర్షము కురుస్తుంది. ఒక రైతు తప్పిపోయిన ఆవును వెతుక్కుంటూ శ్రీ స్వామివారుండే ఇంటి సమీపానికి వచ్చాడు. శ్రీ స్వామి వద్ద తాను చూస్తున్న దృశ్యము నిజమా? భ్రమా? అని అతడు అలాగే నిలబడిపోయాడు. గ్రామమంతా ఘాడంధకారమైన చీకటి, శ్రీ స్వామివారి దగ్గర మాత్రము దేదీప్యమానమైన వెలుగు ఉంది. ఆ వెలుగులో **6** అడుగుల పొడవుగల అందమైన అజానుబాహుడు వింజామరతో శ్రీ స్వామివారికి విసురుతున్నాడు. ఆ రైతు భయపడి ఇంటికి పరుగెత్తాడు.

ఇదే విధంగా మరొక రోజు రాత్రి 8 గంటలకు బాగా వర్షము, తుఫానుగా ఉంది. నిశ్శబ్దము తాండవమాడు ఆ సమయంలో ఒక భక్తుడు శ్రీ స్వామివారికి వేడి వేడి జొన్న సంగటి సమర్పించాలని తెస్తున్నాడు. శ్రీ స్వామివారు 10, 15 పాముల పడగలపై కూర్చొనియున్న దృశ్యం గోచరిస్తుంది. ఆ రైతు కొంత దూరంలో నిలబడిపోయాడు. శ్రీ స్వామివారి నుండి నరుడు వస్తున్నాడు, నరుడు వస్తున్నాడు అనే శబ్దము ఆ రైతుకు వినిపిస్తుంది. అక్కడ పాములుంటే మనిషి గొంతెలా విన్పిస్తుందనేది అతనికి బోధ పడలేదు. ఇంతలో మరొక రైతు లాంతరు తీసుకొని అక్కడికి వచ్చాడు. మొదటి వ్యక్తి తనకు కన్పించిన దృశ్యం సంగతి చెపితే అక్కడ పాములు లేవు ఏమీ లేవు వెళ్ళమన్నాడు. పాములున్నాయని భయపడ్డ రైతు శ్రీ స్వామివారికి సంగటి పెట్టే మాటే మరచిపోయి ఇంటికి వెళ్ళాడు. తెల్లవారి విచారిస్తే రాత్రి

లాంతరు తెచ్చిన రైతు ఆ గ్రామములోనే లేరని తెలిసింది. రాత్రి పాముల రూపంలోనూ, లాంతరు తెచ్చిన రైతు రూపంలోనూ వచ్చిన సిద్దపురుషులెవరైంది శ్రీ స్వామివారికే తెలియాలి.

శ్రీ స్వామివారి మహా సమాధికి నాలుగు రోజుల ముందు చింతామణి మరియు నారాయణ వడయార్ అనే భక్తులు వచ్చి శ్రీ స్వామివారిని విభూతి అడిగారు. అప్పుడు శ్రీ స్వామివారన్నారు - ఎంత కాలము మీరు ఈ విధంగా అడుగుతారు. ఇప్పటి వరకు మీరు చెప్పినవన్నీ విన్నాను. ఇకనుంచి నేను చెప్పేది మీరు వినాలి అని అన్నారు. వారినే అక్కడున్న విభూతి తీసుకొని వెళ్ళమన్నారు. ఆ తరువాత నాలుగు రోజులకు శ్రీ స్వామివారు మహాసమాధి చెందారు.

అదే రోజు పూండిలోని నాయుడమ్మ కూడా శ్రీ స్వామివారి ఆశీస్సులకై వచ్చి ప్రార్థించింది. శ్రీ స్వామివారన్నారు - "నేను కొలిచి ఇచ్చేందుకు సిద్ధముగా ఉన్నాను. కానీ తీసుకువెళ్ళే వారే లేరు. గనుక నేను దుకాణం మూసి వేయాలనుకుంటున్నాను", ఆమెకు విభూతి నివ్వకుండా పంపేశారు. నాలుగు రోజుల తర్వాత శ్రీవారు మహాసమాధి చెందారు.

శ్రీ స్వామివారు నేను కొలిచి ఇచ్చేందుకు సిద్ధంగా ఉన్నాను అని అన్నారు. **మన దగ్గర ఉండే భక్తి, విశ్వాసము, పుణ్యము వీటిని బట్టి వారు మనలను అనుగ్రహిస్తారన్నమాట**. అంతే కానీ సాయిచరిత్రలో ఒక ధనవంతుడు వచ్చి నాకు జ్ఞానాన్ని ఇస్తే వెళ్ళిపోతానని తొందర పడ్డప్పుడు సాయి చెప్పిందే మనందరికీ వర్తిస్తుంది. ఈ భావాన్నే శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారు - మైసూరు మహారాజును చూస్తే మనకేమి వస్తుందయ్యా. మనం చేసుకున్నదే గదా మనకు అన్నమాటకు సరిపోతుంది. గనుక మనం మానవ లక్షణాలు అలవరచుకొని ఆశతో ఇతరులకు కష్టం కలిగించకుండా జీవించడం నేర్చుకుంటే దైవకృప పొందగలుగుతాము. ఇతర జీవులలోని పరమాత్మను గుర్తుపెట్టుకొని మన విధిని ధర్మబద్ధంగా నెరవేర్చడం అలవాటు చేసుకోమని శ్రీ స్వామివారు బోధిస్తున్నారు.

శ్రీ స్వామివారు మహాసమాధి చెందేందుకు రెండు రోజుల ముందు వారికి స్నానం చేయిస్తున్నారు. అప్పుడు శ్రీ స్వామివారు "నన్నెందుకు కూర్చోబెడుతారు. పడుకోనివ్వండి, ఒక్కసారిగా అభిషేకము చేయవచ్చు" అని అన్నారు. ఈ మాటలద్వారా రెండు రోజుల తర్వాత జరుగనున్న తన మహా సమాధిని సూచించారు. మహా సమాధి చెందే రోజు ఉదయం ఇలా అన్నారు. 'పూరం, పూరదమ్, అనుషమ్" అంటే గురువారం తర్వాత శుక్రవారము అనూరాధ నక్షత్రమని అర్థము. అదే విధంగా వారు 1978 వ సం|| నవంబరు 3వ తేది శుక్రవారం - తదియ అనూరాధ నక్షత్రము ఉదయం 9 గం. 40 ని|| లకు మహా సమాధి చెందారు. అనంత కోటి భక్తులే గాక దేవతలు కూడా శోక సాగరంలో మునిగిపోయారు. ఆ మహనీయుని భౌతికకాయాన్ని 03-11-1978 నుండి 05-11-1978 వరకు భక్తుల దర్శనార్థం ఉంచారు. వేలమంది భక్తులు, అనంతకోటి దేవతలు నివాళులిస్తుండగా ఆ మహనీయుని భౌతికకాయాన్ని పుష్పమాలలతో అలంకరించి గ్రామోత్సవము చేసి సమాధి చేశారు. ఈ మహనీయుడు నేటీకీ భక్తుల మొర ఆలకించి రక్షిస్తున్నారనేందుకు వారి సమాధి వద్ద జరిగే శ్రద్దా భక్తులతో కూడిన కార్యక్రమాలే నిదర్శనము.

మహా సమాధి అనంతరం దివ్యలీల

శ్రీ పూండి స్వామివారిని తరచుగా దర్శించే మధురై దంపతులు తిరుచెందూరు సుబ్రహ్మణ్యస్వామివారి దర్శనార్థం వచ్చారు. ఆ రోజు ఉదయం సముద్ర స్నానం చేసి వస్తుండగా మందిరం ప్రక్కనున్న గోడమీద కూర్చొని శ్రీ పూండి స్వామివారు కనిపించారు. పూండి నుంచి ఎప్పుడు వచ్చారు స్వామీ? ఇక్కడ ఒంటరిగా ఎందుకు కూర్చున్నారు? మా తోటి లాడ్జికి రమ్మని ప్రార్థించారు. అప్పుడు స్వామి నాకు ఇద్దరు కొడుకులున్నారు. ఒకడు టైలర్, ఇంకొకడు టీచర్. ఇద్దరూ నా గురించి పట్టించుకోలేదు. గనుక తిరువణ్ణామలై నుంచి పూండి వచ్చాను, అక్కడ కూడా ఎవ్వరూ నన్ను గురించి పట్టించుకోలేదు. నేను కొల్లిమలై వెళ్ళాను. అక్కడా అంతే. కాబట్టి ఇక్కడకు

వచ్చాను. నేను హిమాలయాలకు వెళ్ళాలనుకుంటున్నాను అని చెప్పారు వారు. శ్రీ స్వామివారికి ఆహారమిచ్చి తినిపించారు.

వారు మందిరానికి వెళ్ళారు. సాయంత్రం వార్తా పత్రికలలో శ్రీ పూండి స్వామివారు సమాధి చెందినట్లు వ్రాసియుండడం చదివారు. వారు ఉదయం శ్రీ స్వామివారిని చూసిన స్థలమంతా వెదికారు. ఎక్కడా కనిపించలేదు. వారు పూండికి వచ్చి వారి భౌతికకాయానికి నివాళులర్పించారు. ఈ విధంగా మహా సమాధి అనంతరం కూడా తన భక్తులకు దర్శనమిస్తూ వారి సంకటములను తీరుస్తూ భక్త రక్షణ చేస్తూనే యున్నారు. మహనీయులకు ఆద్యంతములు ఉండవు కదా! ఈనాటికీ వారి సమాధివద్ద భక్తి శ్రద్ధలతో సేవలు చేసుకునే భక్తులు ఉన్నారు. వారు తమ దివ్యానుభవాలను చెప్పను భయపడుతున్నారు. కానీ వారికే దివ్యానుభవాలు లేనిదే అంతటి భక్తి శ్రద్ధలతో సమాధికి సేవలు చేయలేరు.

సర్వేజనా సుఖినోభవంతు!
లోకాన్ సమస్తాన్ సుఖినోభవంతు!!

మా ఇతర ప్రచురణలు

క్ర.సం	పుస్తకము పేరు	ధర
1.	వార్తాలాపము	250
	స్వామిని గురించిన పుస్తకములు	
2.	అవధూత లీల, తెలుగు	40
3.	అవధూత లీల, తెలుగు బైండింగ్	80
4.	అవధూత లీల తమిళ్	60
5.	అవధూత లీల కన్నడ	80
6.	అవధూత లీల ఇంగ్లీషు	30
7.	అవధూత లీల హింది	60
8.	శ్రీ వెంకయ్య స్వామి, హింది	5
9.	స్వామి సన్నిధి	15
10.	అవధూత బోధామృతము	15
11.	చూచి నేర్చుకో	15
12.	గురుస్తుతి	10
13.	బాలల వెంకయ్యస్వామి	35
14.	అవధూత లీల **CD**	20
15.	శ్రీ వెంకయ్యస్వామి, **ENG**	**5**
16.	స్వామి కృప తెలుగు	5
17.	స్వామి కృప తమిళ్ చిన్నవి	5
18.	పిలిచిన పలికే దైవం	5
19.	వెన్నెల పూలు	5
20.	మౌన బోధ	5
21.	బోధ యజ్ఞాయ నమః	5
22.	ధర్మ మూర్తి	5
23.	దివ్య లీలలు	5
24.	వాళ్ళు ఉండే దాన్ని బట్టి గదయ్యా మన ముండేది	5
25.	స్మృతి రహిత ప్రసన్నాయ నమః	5
26.	స్మృతి మాత్ర ప్రసన్నాయ నమః	5
27.	స్వామి అనుగ్రహము	5
28.	సర్వ సమర్థుడు	5
29.	నమ్మలేని పచ్చి సత్యాలు	5
30.	నమ్మిన వారికి సొమ్ము నమ్మని వారికి దుమ్ము	5
31.	శ్రీ వెంకయ్య స్వామి పూజ	5
32.	వెంకయ్య స్వామి ఆరతులు	10
33.	భజన	2
34.	అసాధ్యము-సుసాధ్యము	5
	ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టర్ గురించిన పుస్తకములు	
35.	శ్రీసాయి మాస్టర్ బోధామృతాము	60
36.	అమృత వాక్కులు	5

క్ర.సం	పుస్తకము పేరు	ధర
37.	మృత్యువుపై ఘన విజయము	5
38.	శుద్ధ చైతన్య మూర్తి	5
39.	శ్రీ భరద్వాజ భక్తుల అనుభవాలు	5
40.	మన ధర్మము - కర్తవ్యము	5
	సద్గురు శ్రీ సుబ్బరామయ్య మహరాజ్ (గొలగమూడి) గురించిన పుస్తకములు	
41.	సార్ లేఖలు -1	15
42.	సార్ లేఖలు-2	25
43.	సార్ లేఖలు - 3	10
44.	సార్ సన్నిధి	20
45.	పురుషప్రయత్నం-గురు అనుగ్రహం	5
46.	పతి సేవే పరమాత్మ సేవ 1	5
47.	పతి సేవే పరమాత్మ సేవ 2	5
48.	శ్రద్ధ **(SS 0)**	5
49.	విశ్వగురుచింతన (SS 1)	5
50.	సాధన (SS 2)	5
51.	శ్రమతో సేవ-సేవతో కైవల్యం	5
52.	పరోపకారార్థ మిదం శరీరం	5
53.	శ్రీ సుబ్బరామయ్య మహారాజు భక్తుల అనుభవాలు	25
	మహనీయుల గురించి	
54.	ధునివాలా దాదా	15
55.	సాయి కృప	5
56.	దైవం మానుష రూపేణ (పెద్దది)	60
57.	దైవం మానుష రూపేణ(దర్గా స్వామి)	5
58.	యర్ర దర్గా స్వామి	5
59.	రంగన్న బాబు	10
60.	సల్ల మస్తాన్ బాబా	5
61.	అవధూతేంద్ర స్వామి	5
62.	నరోపా జీవిత చరిత్ర	5
63.	పూండి స్వామి	10
64.	నాంపల్లి బాబా (హైదరాబాద్)	10
65.	మాయి అమ్మ (సేలం)	5
66.	శివనేశన్ స్వామి (షిర్డి)	10
67.	శివుని ఆజ్ఞ (శ్రీ వెంకటేశ్వర స్వామి)	10
68.	కంచి పరమాచార్య 1	40
69.	కంచి పరమాచార్య 2	40
70.	సుధీంద్ర బాబు	5
71.	నామ కోటి(ఓం నారాయణ, ఆది నారాయణ)	20
72.	శ్రీరామ నామ కోటి	15